

Işıklı karanlık arasında kocaman bir.

Ayet Ayet Titus'a Mektubu.

İçindekiler

Pavlus, Titus ve Sen.....	1
Farklı bir Hikaye.....	10
Kilisede Önderlik.....	29
İçme, o zehir!.....	38
Temiz Vitrin.....	47
Lütuf öğretmenim.....	56
Bina Etmeye Devam Et.....	65

Önsöz

Yaşlı Elçi Pavlus, genç emektaşı Titus'la beraber Girit adasında bir müjdeleme turunu tamamladıktan sonra Titus'u 'Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman' (1.5) amacıyla Girit'te bırakarak Makedonya'ya geçti. Oradan, Titus'a bu teşvik edici mektubu yazdı. Pavlus'un amacı, her zamanki gibi, sadece İsa Mesih'le ilgili olan müjdeyi paylaşmakla kalmayıp, yeni imanlıları her kentte imanlı toplulukları olarak, yani kilise cemaatleri olarak toplamaktı.

Bu kısa ve öz mektupta, kilisenin içinde bulunduğu kültürde nasıl davranması gerektiği anlatılır. Kilisedeki önderlerin nasıl bir karaktere sahip olmaları, kilise üyelerinin evlilikte ve aile içi ilişkilerinde nasıl davranmaları, işverenlere karşı nasıl saygı göstermeleri gerektiği anlatılır. Söz konusu olan şey, davranışlarımızla, doğruluğumuzla 'Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar' (2.10) düşüncesi olmalıdır.

Bunların hepsi zorla kabul ettirilen kurallara uyarak değil, Tanrı'nın içimizde çalışan lütfuna dayanarak yerine gelir. Aslında Pavlus müjde tohumunu ekti ve o tohum şimdi filizlenip yeşeriyor, Tanrı'ya ait, 'iyilik etmekte gayretli bir halk' (2.14) olarak ortaya çıkıyor. Böylelikle, Mesih'te olan lütfu sayesinde, bu halk ile içinde bulunduğu kültür arasında kocaman bir fark var! Tanrı'nın halkı büyüdükçe o kültürü olumlu bir şekilde etkiler.

Bu mektubun, yeni oluşan bir topluluklar olarak, bize anlatacağı birçok vazgeçilmez nokta var. Titus'a yazılan mektubu çalışarak, Tanrı'nın seçilmiş halkı olarak İstanbul'da nasıl yaşamamız gerektiğini hep birlikte öğreneceğiz. Bu yolculuğumuza katılın.

Pavlus, Titus ve Sen

Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan selam! Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır. Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır. Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Mesih İsa'dan lütuf ve esenlik olsun.

Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım.

Titus 1:1-5

Pavlus'un hikayesi

Milattan Sonra (MS) 62 yılında Pavlus Romalı yetkililer tarafından tutuklandı ve Roma'ya götürüldü. Orada 2 yıl boyunca ev hapsinde tutuldu. Filipililer'e yazdığı mektup o sürede yazıldı.

İki sene geçtikten sonra tarihçilerden anladığımız kadarıyla serbest bırakıldı. Hemen nereye gitti? Tahmin edebiliyor musunuz? Eğer sen iki yıl hapisanede kalsaydın, çıktuktan sonra nereye giderdin?

Bara mı? İstiklal Caddesi'ne gidip ortalığı dağıtır mıydın? Memleketine mi? (yani, Pavlus için Tarsus'a mı?). Üs kilisesine mi (yani Antakya)? Ya da bir başka zengin, kalabalık, arkadaşların olduğu bir kiliseye mi, mesela Efes'teki kiliseye? Pavlus şimdi çok yaşlanmış, yaşı altmışlarda! Ama nereye gitti?

Birkaç genç emektaşı yanına alarak yeni bir müjdeleme turu yapmaya kalktı! Girit adasına! Düşünsenize! Nasıl bir adam

ya! Rab'be öyle adanmış ki yerinde hiç durmuyor. Gerçekten hiperaktif! Sanki Red Bull içmiş – içinden enerji fıskıran bir adam!

Biz de öyle olsak ne denli büyük bir etki yaratabiliriz! 'Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir.' 2.Kor 5.14

Sanki Mesih'in sevgisi Pavlus'u ileri itiyormuş gibi; hiç kimsenin mahvolmasını istemiyorum! Eğer bir tek kurtarıcı varsa, (İsa Mesih) herkes bilmeli! Yerimde duramam! Tarsus'a gidip portakal bahçesinde oturmam mümkün değil!

Bir denizcinin, boğulan birinin haykırışlarını duyup öylece oturması mümkün mü?
Bir doktorun, rahatını bozmamak için hastasını ölüme terk etmesi mümkün mü?
Bir itfaiyecinin, el vermeden insanların yanışını oturup seyretmesi mümkün mü?
Etrafındaki dünya kahrolmaya mahkum olurken senin rahat rahat oturman mümkün mü?

Pavlus'un amacı, her zamanki gibi, sadece İsa Mesih'le ilgili olan müjdeyi paylaşmakla kalmayıp, her şehirdeki yeni imanlıları imanlı toplulukları olarak, yani kilise cemaatleri olarak toplamaktı. Bu neden önemli?

- ... Çünkü tek başına bir Hristiyan olarak yaşamak çok güç, hatta imkansız. Birbirimize ihtiyacımız var.
- ... Çünkü Tanrı'nın planı başlangıçtan beri kendine ait bir halk arasında yaşamaktı, kilise aracılığıyla kendini dünyaya göstermekti.
- ... Çünkü bir tek kişi, Pavlus kadar acayip hareketli biri olsa bile, Tanrı'nın sevgisini herkesle paylaşamaz. Fiziksel olarak imkansız. O zaman Pavlus'un stratejisi her zaman aynıydı – bir yere gidip, bir kaç kişiyi Rab'be getirmek, onlar arasında bir temel atmak, ihtiyaçlar atamak ve o yerel kiliseyi müjdeleme işiyle görevlendirmek.

Pavlus Titus'u Girit'te bırakıp, Efes'e gitti.

Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım.

Tit 1:5

Efes'teki durum galiba çok vahimdi, karmakarışık. Sahte öğretmenler kiliseyi darmadağın ediyorlardı. Pavlus Timoteos'u durumu halletsin diye Efes'te bıraktı ve Makedonya'ya doğru devam etti. Oradan, Luka ile birlikte iki mektup yazdı, biri Titus'a, biri Timoteos'a.

İki mektup birbirine oldukça benziyor. İkisinde de yaşlı elçi, genç emektaşlarına (genç derken muhtemelen yaşları 30 civarında) yetki vererek onları yüreklendirmeye çalışıyor. İkisinde de neler öğretmeleri, nasıl önderler atamaları ve nasıl bir karaktere sahip olmaları gerektiği anlatılır.

Aynı zamanda iki mektup arasında farklılıklar var.

- ... Efes'teki kilise çoktan kurulmuştur, kalabalık ve olgundur.
- ... Girit'teki, daha çok yeni oluşan bir kilise ortamıydı. Mesela ihtiyarlara gelince, 1.Timoteos'taki listeye göre, yeni iman etmiş biri olmamalı; ama Titus'taki listede böyle bir şey yazılmamış. Neden? Çünkü herkes zaten yeni iman etti!

Bizim için, yeni kurulmuş bir kilise olarak, Titus'a yazılan mektup çok yararlı olur.

- ... Girit'teki kiliseler gibi, biz de yeni kurulmuş bir kiliseyiz.
- ... Çok pratik öğütler verilir; önderler nasıl atanmalı, evlilikte, aile içinde ilişkilerimiz nasıl olmalı, işyerinde patronlarımıza karşı nasıl davranmalı, yönetimlere karşı nasıl saygı duyulmalı.

- ... İçinde bulunduğumuz kültürde Tanrı'nın halkı olarak nasıl yaşamalıyız, bizimle bu kültür arasında ne kadar büyük bir fark olmalı ve bu kültürü nasıl etkilemeliyiz.
- ... Bunların hepsi zorla kabul ettirilen kurallara uyararak değil, Tanrı'nın içimizde çalışan lütfuna dayanarak yerine gelir. Aslında Pavlus müjde tohumunu ekti ve o tohum şimdi filizlenip büyüyor, Tanrı'ya ait, 'iyilik etmekte gayretli bir halk' (2.14) olarak ortaya çıkıyor. Böylelikle, Mesih'te olan lütuf sayesinde, bu halk ile içinde bulunulan kültür arasında kocaman bir fark var ve Tanrı'nın halkı büyüdükçe o kültürü olumlu bir şekilde etkiler.

Bu mektupları yazdıktan sonra Pavlus bir kez daha İmparator Nero tarafından tutuklandı ve mahkemeye götürüldü. Hapishaneden en son eseri olarak 2.Timoteos mektubunu yazdı. 67 Yılında kafası kesilerek Roma'da şehit oldu.

Titus'un hikayesi

Peki, Titus kimmiş? Bu bölümde ilgimizi çeken nokta; Titus nasıl bu konuma geldi? Güvenilir, olgun bir adam oldu. Pavlus ona Tanrı'nın kutsal görevini, Tanrı'nın kilisesini emanet etti.

Peki, biz de o hale nasıl gelebiliriz? Nasıl böyle olgunlaşabiliriz? İmanda, hizmette, sen de güvenilir biri sayılmak istiyor musun? Sen de Tanrı tarafından verilen sorumluluğu üstlenmeyi arzu ediyor musun?

Hristiyanlık'ta, hayatta olduğu gibi olgunluğun yaşla bir ilgisi yoktur. Ben yaşlı; ama olgun olmayan insanlar tanıyorum. Titus gibi genç; ama olgun adamlar da tanıyorum.

‘Yaşlı eşittir olgun’ diye bir denklem yoktur.

Titus'un olgunluğa giden yolunda dört basamak vardı.

1. Takılmak. Katılmak. Acemi bile olmayan sıradan bir katılımcı.

Titus ilk olarak Gal 2.1'de ortaya çıkıyor.

*On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanıma alıp
Barnaba'yla birlikte yine Yerus alim'e gittim.*

Gal 2:1

Pavlus ile Barnaba, elçiler, tanınan  nderler, Kudüs'e önemli bir konferansa davet edilip gittiler. Pavlus ile Barnaba (evet, yanımda bir kişi daha geldi, kimdi o  aylak – otobüste çayımı döken? ismi neydi bakalım...? Ah Titus!).

Pavlus onu Delil 1 olarak götürdü. Konferansın konusu şuydu: Yahudi olmayanlar iman edebilir mi? Pavlus Titus'u göstererek: 'Bakın, bu adam Grek ve iman etti. O kadar!' dedi.

Titus'un yolculuğu bu şekilde başladı. Takıldı. Katıldı. Evet dedi. Bir konuşma yapmadı. Hizmette bulunmadı. Sadece geldi.

Sen de bu basamakta olabilirsin. Katılıyorsun, o kadar! Pazar günleri Kilise'ye geliyorsun. Bir görevin yok, hizmet etmiyorsun. Sadece katılıyorsun.  ay içiyorsun. Aslında iyi yapıyorsun. İyi ki geldin. Birinci basamak bu. Katılmaksızın başka bir basamağa geçemezsin ki!

Buna rağmen Tanrı Titus'un yüreğinde çalışıyordu. Tamam da, Titus sadece katıldı, bir seyirci olarak, halbuki Tanrı onun hayatına yatırım yapıyordu. Pavlus ve Barnaba'yla vakit geçiriyordu, onlardan neler duydu? Neler  ğrendi? Zamanı geldiğinde göreceğimiz gibi, o yatırım ona bir şeyler kazandırdı. Ekilen tohumlar yeşermeye başladı.

Tanrı'nın da senin için bir planı vardır. Senin birinci basamakta kalmanı istemiyor. şimdi tamam; ama bugün bazılarınız ikinci basamağa geçmek için bir karar vermelisiniz.

2. Hizmet etmek - Çırak

Pavlus, Titus'ta bir cevher olduğunu anladı ve dedi ki: 'Tamam, onu geliştireyim, onu kendi çırağım olarak alacağım.' Peki ne yaptı? Onu bir teoloji kursuna mı yazdırdı? Hayır. Onu hemen önderlikle mi görevlendirdi? (Nihayet – potansiyel bir önder!) Hayır. Hristiyanlık karakterle, hizmetkarlıkla ilgili olduğu için, Pavlus Titus'u nasıl görevlendirdi?

Pavlus Korint'teki kiliseye bir mektup yazdı, bilim adamlarına göre 1.Kor değil, 2.Kor değil, bu iki mektup arasında Pavlus Korint'e başka bir mektup yazmış; bilim adamları ona 'sert mektup, popüler olmayan mektup' derler. Bu mektubu Korint'e götürmek ve kiliseye okumak için bir postacı lazımdı. Pavlus Titus'u görevlendirdi.

Ona pratik, acemi işi, popüler olmayan, gösterişli olmayan bir görev yaptırdı. Sahneye çıkarmadı. Vaaz verdirmedi. Onu ilgi odağı yapmadı.

'Titus, sen misin bu mektubun yazarı?' 'Hayır. Elçiye zeval olmaz, tamam mı?'

Dünyanın en büyük kilise cemaati Güney Kore'dedir ve bir rivayete göre orada genç bir adamı hizmete almak istiyorlarsa, ilk önce onu otopark görevlisi yaparlar. İki seneliğine. Neden? Hizmet etmeyi öğrensin diye; çünkü Hristiyanlık'ta 'büyüklük eşittir hizmetkarlık'tır. Önderlerimiz hizmetçilerimizdir. En önemli nitelik, alçak gönüllülüktür.

Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkarı olsun. Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun.

Mk 10.43,44

Olgunlaşmak istiyor musun? İkinci basamağa geçmek istiyor musun? Bana gel, seni görevlendireceğim. Çocuklarımıza hizmetçiler lazım. Pazar günleri çay servisini yapacak biri lazım. Hafta içi gelip biraz temizlik yapın. Yapılacak çok

gösterişsiz, popüler olmayan işlerimiz var. Bu tür hizmetler hayatlarımızda iki şeyi öldürür; kibrimizi ve itibarımızı.

Kopernik gibi olmalıyız - O neyi keşfetti? Dünya'nın evrenin merkezi olmadığını, güneşin evrenin merkezi olduğunu. Haberin olsun! Sen evrenin merkezi değilsin! Her şey senin etrafında dönmüyor! Bunu öğrenmeyen olgunlaşamaz!

Martin Luther 'uygun küçüklüğün' eksik olduğundan söz etti.

Olgun olmak istiyor musun? İkinci basamağa geçmek istiyor musun? Bugün bir karar ver...

3. Kendi isteği - Kalfa

Titus'un yüreğinde sizin için aynı ilgiyi uyandıran Tanrı'ya şükürler olsun! Çünkü Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yanınıza geliyor.

2.Kor 8:16-17

En büyük basamak bu. Çoğunluğun takıldığı en kritik basamak budur. Pek çok kişi buradan daha ileriye gitmiyor. Burada önderler ortaya çıkar.

Şu ana kadar ilk adım hep Pavlus'taydı; Titus bunu yapar mısın?

Şimdi Titus kendi kendine Tanrı'dan bir şey alıyor. Titus'un yüreğinde ilgi uyandıran Tanrı. Artık Pavlus aracılığıyla değil.

- ... Titus'un kendi insiyatifi var, kendi kararlarına sahiptir.
- ... Gene de Pavlus'a boyun eğdi – Acaba Korint'e gitsem mi? – bağımsızca davranmadı.
- ... 1.4 Ortak imanımıza göre öz oğlum – Tanrı'dan vahyi kendi aldı; ama bağımsız değildi.
- ... Bir fikir ortaklığı vardır, düşünceleri tek yürekte birleşti.

Gerçek olgunluk budur.

Örneğin, Pazar toplantısı.

Şu ana kadar, Pazar toplantısına, katılıyorsun (1.basamak), ya da 'Abla sen şu ayeti okurur musun?' diye bir önder sana soruyor. (2.basamak). 3.Basamak demek, senin direkt Tanrı'dan aldığın bir görünüm olmasıdır ve bunu paylaşırsın.

Bu olunca önderler sevinir. 'Ben Korint'e gitmek istiyorum; çünkü bu tip adamlara bir şeyler emanet edilebilir.'

4. Görevlendirilmek – Usta konumuna gelmek

Titus 1.5

... İlişki var; öz oğlum. Yeni Antlaşma'ya göre kilise bir müessese değil. Titus Pastör Temsilcisi ya da Girit Gözetmeni değildi. Yeni Antlaşma'da kurum ve ünvan yoktur. Burada, hiç yok. Papaz yok. Rahip yok. Pastör kelimesini bile kullanmıyoruz! Öz oğlum... bu ancak ilişkisel, ailesel bir kavram. 'Tayini çıktı' diyemiyoruz. Bu profesyonel bir atanma değildir.

... Titus uzun yıllar boyunca deneyim kazandı. Birinci basamaktan en azından 15 senede geçti. En az! Pavlus, Luka, Timoteos, Titus birlikte çok seyahat ettiler, birbirlerini çok iyi tanıyorlar. Süre gerektiren bir ilişki bu.

Bir yorumcuya göre Titus, Pavlus'un en sadık emektaşlarından biriydi.

... Bağımsızlık yok. Titus bağımsız mıydı? Hayır. Yetkili olmak için yetki altında da olmalıyız.

... Pavlus Titus'u armağanına göre görevlendirdi. Pavlus'un bir sürü emektaşı vardı. Timoteos'u Efes'e gönderdi, Luka'yı Filipi'de bıraktı, vs. Galiba Titus özellikle zor durumlarda kendini aştı. Bence Pavlus'un ekip felsefesi şöyleydi: İlişki, güven, karakter, alçakgönüllülük, takım ruhu.

Senin hikayen

Pavlus'un da, Titus'un da bir tek amaçla yaşadığını gördük.

Tanrı'nın egemenliğini yayma amacıyla yaşıyorlardı.

Tanrı'nın sevgisini paylaşma amacıyla yaşıyorlardı.

İsa ne dedi?

'Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?' diye düşünüp tasalanmayın. Dünya ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. Siz O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir.

Luk 12:29-31

Freddy Mercury 'Niçin yaşadığımızı bilen var mı?' diye sormuş.

Kaybedenler Kulübü (Hikmet Temel Akarsu).

"Bir erkek niçin yaşar?" diye soruyor. "Esquire Dergisi'ne bakarsan güç ve kadınlar için." diyorum, gülüyorum.

"Bu kabul edilebilir bir fikir; ama eksik olan bir şeyler var. Bir boşluk var içimde. Giderek büyüyor." diyor.

"Yüzde on sekiz kaybettiğin günlerde tempo artırıyor mu bu boşluk büyümesi?" diye soruyorum. "Günündesin!" diyor.

Susuyoruz.

Sanki bütün çabamızla kumdan bir şatoyu zorla, özenle bina ediyoruz. Bir dalga gelir, hepsini tamamen yok eder.

Kalıcı bir şeyin ardından gidiyoruz.

Pavlus ile Titus öyle bir şeyi bina ettiler ki, iki bin sene sonra biz hala onlardan bahsediyoruz.

Sen de kalıcı bir şey için yaşıyor musun?

Farklı bir Hikaye

Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan selam! Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır. Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır.

Tit 1:1-3

Büyük resmi bilmeden bir yap boz parçası ne anlama gelir ki? Ama, büyük resimde bu parça vazgeçilmezdir.

Bir romanın olaylar dizisini bilmeden rastgele bir sayfayı anlayamayız; ama öykünün tamamını bildiğimiz zaman bu sayfanın değerini kavrarız.

Bir filmin konusunu bilmeden izlediğimiz bir sahne saçma gibi gelir; ama filmin tamamını izlediğimizde kritik bir sahne olduğunu anlarız.

Elçi Pavlus Titus'a bir mektup yazıyor ve öncelikle Titus'a Tanrı'nın büyük tasarısını hatırlatmak istiyor.

Tanrı, bizim kendi dramının bir parçası olmamızı ister; çünkü iman etmeden önce miras aldığımız hikaye şöyleydi: Doğum, çaba, ölüm. Atamız Adem'den aldığımız hikaye bundan ibaret! Başka bir şey yok!

Büyük İskender ölünce şöyle buyurmuş:

'Ellerim tabutun dışında kalsın ki, herkes bilsin; bizim için en değerli şey olan zamanımız tükenince, boş ellerle doğduğumuz gibi, boş ellerle de gideriz.'

Halbuki Mesih'e iman eden herkes o eski umutsuz hikayeden alınıp farklı bir hikayeye dahil olur. Tanrı'nın başlangıçta söz ettiği, vaat ettiği hikayeye aktarılırız. Bu dramın birer parçasıyız hepimiz! Yap bozun bir parçasısın. Kitabın bir sayfasısın. Her birimizin kritik bir rolü var. O rolü yerine getirmek için, büyük hikayeyi anlamalıyız.

Dünyanın M.Ö.	yaratılışı	İsa Mesih'in X
Vaat		İsa Mesih'te va gelmesi (2 Kor 1
Havva'ya verilen vaat – Zafer (Yar 3.15)		Kol 2.15, Vah 5.5
İbrahim'e verilen vaat – Uluslara Bereket (Yar 12.2-3)		Gal 3.16
Davut'a verilen vaat – Kral (2 Sam 7.12-13)		Mark 1.15
Tanrı'nın Kuzusu - Kefaret (Yeş 53.5-7)		Yuh 1.29
Yoel'e verilen vaat – Kutsal Ruh (Yoel 2.28-29)		El. 10.37-38
Hoşea'ya verilen vaat - Ölümünden Diriliş (Hoş 6.2)		1 Kor 15.3
Yeşaya'ya vaat - Yenilenme (Yeş 65.17)		Kol 1.18
Tanrı'nın konutu - Tapınak (Lev 26.11-12, Yeş 7.14)		Yuh 2.17-21

Kutsal Kitap büyük ve gerçek bir hikayeyi anlatıyor. Belli bir başlangıcı ve belli bir sonu vardır. Rastgele ayetler seçerek bu hikayeyi kavrayamazsın.

Vaat

Eski Antlaşma'da (Tevrat, Zebur ve Peygamberler'de) Tanrı, peygamberleri aracılığıyla çeşitli vaatler verdi. Kurtuluş vaatleri. Rab'in gelecekte neler yapacağından bahseden vaatler. Burada örnek olsun diye 8 vaat çalışacağız; fakat Kutsal Kitap'ta bundan çok daha fazlası bulunur.

Vaadin Mesih'te tam anlamıyla yerine gelmesi

Bütün bu temel vaatlerin Mesih'in kendisinde yerine geldiğini göstereceğiz.

Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te "evet"tir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı'ya "Amin" deriz.

2.Kor1:20

Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

Luk 24:27

Mesih'in bize verdiği miras

Bütün bu vaatler İsa Mesih'te yerine gelir. Mesih'e iman ettiğimizde, Tanrı bu vaatleri bize, mirasımız olsun diye verdi. 'Peygamberlerin mirasçıları' oluruz. Artık Eski Antlaşma'nın sıkıcı olmadığını, sevdiğimiz Rab İsa'yı anlattığının ve ruhsal mirasımızı açıkladığının farkına varırız!

Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi.

1.Kor 10:11

Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu. Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrı'nın atalarınızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarısınız.

Elç 3:24-25

Mesih'in ikinci gelişinde

Bütün bu olayların hepsi tamamlanacaktır! Mesih'in birinci gelişinde bu vaatler bir anlamda O'nda gerçekleşti; fakat ikinci gelişinde (henüz gerçekleşmemiş) bu işi tamamlayacaktır! Tanrı'nın egemenliğinde 'şimdi' ve 'henüz değil' arasında her zaman bir gerilim mevcuttur.

Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır. Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korumuyorsunuz.

1.Pet 1:3-5

1. Havva'ya verilen vaat – Zafer

Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın."

Yar 3:15

Tanrı Şeytan'a dedi ki: 'Öyle bir kişi gelecek ki seninle başa çıkacak, seni tamamıyla yenilgiye uğratacak, seni büyük bir hezimete uğratacak'. Bu kişi Havva'nın soyundan gelecek. Kimdir bu babayiğit?

Mesih'in çarmıha gerilmesi hem Pavlus hem de Yuhanna tarafından bir zafer olarak yorumlanır.

Yönetimlerin ve hükümlerinin elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.

Kol 2:15

Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, "Ağlama!" dedi. "İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak.

Vah 5:5

Biz de, Mesih'te olanlar, bu zafere dahil olduk!

Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz.

Rom 8:37

Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!

1.Kor 15:57

Şeytan yenildi; fakat ne yazık ki her zaman öyle gözüküyor; ama günün birinde İsa Mesih'in bu zaferi tamamen gerçekleşecektir.

Büyük ejderha -İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan- melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. Bundan sonra gökte

*yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum:
"Tanrımız'ın kurtarıcı, gücü, egemenliği ve
Mesih'i'nin yetkisi şimdi gerçekleşti; çünkü
kardeşlerimizin suçlayıcısı, Onları Tanrımız'ın
önünde gece gündüz suçlayan Aşağı atıldı.*

Vah 12:9-10

Bu gerçeklere göre nasıl yaşamalıyız?

- ... Şeytan'dan korkmayın
- ... İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır

2. İbrahim'e verilen vaat – Uluslara bereket

*"Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni
kutsayacak, sana ün kazandıracam, Bereket
kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları
kutsayacak, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim.
Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığınla
kutsanacak."*

Yar 12:2-3

Mesih İbrahim'in soyundan geldi ve uluslara bereket oldu.

*Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi.
Tanrı birçok kişiden söz ediyormuş gibi, "Ve
soyundan olanlara" demiyor; "Soyundan olana"
demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz
ediyor.*

Gal 3:16

Biz de, İsa'nın kilisesi olarak, hem kutsanırız, hem de başkalarını kutsarız. Gittiğimiz her yere bu bereketi taşıyoruz. Bu vaade göre bu kutsama sadece bizim için değil, uluslarla paylaşılacak bir kutsamadır!

*Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız,
vaade göre de mirasçısınız.*

Gal 3:29

Gelecekte, cennette, her ulusu orada göreceğiz. Yani, İsa Mesih'te olan bu bereket (kurtuluş, imanla aklanma, Tanrı'nın çocukları olma hakkı) bütün uluslara ulaşacaktır!

Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı.

Vah 7:9

Bu gerçeklere göre nasıl yaşamalıyız?

- ... Gittiğin her yere bereket taşıyorsun.
- ... Tayinin çıktı mı? Yeni bir eve taşındın mı? İş arkadaşlarına, komşularına Tanrı'nın bereketi getir.
- ... Bu hikayede Tanrı'nın bereketi bütün uluslara ulaşacaktır. Bereket hamalıyız artık ve hepimiz bunun bir parçasıyız!

3. Davut'a verilen vaat – Bir kral gelecek.

Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak

2.Sa 7:12-14

Yahudiler mükemmel, merhametli, güçlü, Tanrısal, ölümsüz bir Kral bekliyorlardı.

Mesih Davut'un soyundan geldi, Davut'un memleketinde (Beytlehem'de) doğdu ve Tanrı'nın Davut'a içtiği ant, Mesih'te

yerine geldi! İsa Mesih Tanrı'nın egemenliğinin geldiğini (geleceğini değil) duyurdu.

"Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!"

Mar 1:15

Mesih aracılığıyla Tanrı bize bu egemenliğini bağışladı.

"Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü.

Luk 12:32

Tanrı, Babamız olarak, bizden hiçbir şey esirgemiyor.

Gelecekte Tanrı'nın egemenliği tamamen gerçekleşecek.

Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu: "Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek." Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler: "Her Şeye Gücü Yeten, Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı! Sana şükrediyoruz. Çünkü büyük gücünü kuşanıp Egemenlik sürmeye başladın.

Vah 11:15-16

Bu gerçeklere göre nasıl yaşamalıyız?

- ... İsa Mesih kraldır – O'na boyun eğin, itaat edin
- ... 'Egemenliğin gelsin' diye dua edin

4. Tanrı'nın Kuzusu – Bir Kefaret Sunulacak.

Eski Antlaşma'da şöyle bir sistem vardı: Günah işleyince bir koçu al, ellerini koçun başının üzerine koy, sanki bütün günahların ona aktarılmış olur. Ondan sonra kurbanı kes, kanını

akıt. Günahın yok olur; ama bir problem var; yarın tekrar günah işleyeceğim. Bu kısırdöngünün içinde gidip geliyorum.

Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni değişti, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi. O baskı görüp eziyet çektiyse de Ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi Açmadı ağzını.

Yeş 53:5-7

Mükemmel bir kurban lazımdı. Bütün günahlarımızı sonsuza kadar kaldıracak bir kurban kuzusu bekliyorduk.

Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!

Yuh 1:29

Mesih'e iman eden herkesin günahları yok olur, sanki onları hiç işlememiş gibi! Tam bir bağışlama, temizleme.

Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu.

İbr 10:12

En son günde kurtulmuş olan herkes Mesih'e ne diye tapınacaklar? Kuzu diye!

Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı. Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları

olan buhur dolu altın taslar vardı. Yeni bir ezgi söylüyorlardı: "Tomarı almaya, Mühürlerini açmaya layıksın! Çünkü boğazlandın Ve kanınla her oymaktan, her dilden, Her halktan, her ulustan İnsanları Tanrı'ya satın aldın. Onları Tanrımız'ın hizmetinde Bir krallık haline getirdin, Kâhinler* yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler."

Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. Yüksek sesle şöyle diyorlardı: "Boğazlanmış Kuzu Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, Saygıyı, yüceliği, övgüyü Almaya layıktır." Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim: "Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek Tahtta oturanın ve Kuzu'nun olsun!"

Vah 5:7-13

Bu gerçeklere göre nasıl yaşamalıyız?

... Minnettar olalım – Rab'be tapalım.

5. Yoel'e verilen vaat – Kutsal Ruh'un dökülmesi

Eski Antlaşma'da Kutsal Ruh sadece özel zamanlarda, özel görevler için, özel insanların üzerine dökülürdü; fakat peygamberlere göre, günün birinde Kutsal Ruh herkesin üzerine, genel olarak dökülecekti. İman eden herkese verilecekti, istisna olmayacaktı!

"Ondan sonra bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Yaşlılarınız

düşler, Gençleriniz görümler görecek. O günler kadın, erkek kullarınızın üzerine de Ruhum'ü dökeceğim.

Yoe 2:28-29

Mesih Kutsal Ruh'la tamamen doluydu.

Yahya'nın vaftiz çağrısından sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'de meydana gelen olayları, Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi.

Elç 10:37-38

Şimdi her imanlı Kutsal Ruh'la dolup peygamberlikte bulunabilir. Bu sadece özel kişiler için, olgun imanlılar için değil; genel olarak ve şartsız.

Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir."

Elç 2:38-39

Kutsal Ruh, gerçekleşecek olan tam kurtuluşumuzun güvencesidir, garantisidir.

Ruh, Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir.

Ef 1:14

Bu gerçeklere göre nasıl yaşamalıyız?

... Kutsal Ruh'la dolun. Kutsal Ruh'ta yürüyün.

Tanrı'nın Kutsal Ruhunu kederlendirmeyin. Kurtuluş günü için o Ruh'la mhrlendiniz. Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağrışma ve iftira sizden uzak olsun.

Ef 4:30-31

Neden? Çünkü bu davranışlar Ruh'u kederlendirir.

6. Hoşea'ya verilen vaat - ölümden Diriliş

Tanrı'nın halkı bir düşüşe uğradı. Hoşea Peygamber onlara dirilişe ilgili bir peygamberlik etti.

İki gün sonra bizi diriltecek, üçüncü gün ayağa kaldıracak, Huzurunda yaşayalım diye.

Hos 6:2

Mesih ölümden dirildi!

Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi

1.Kor 15:3

Biz de onunla birlikte yeni bir yaşama dirildik.

Vaftizde O'nunla birlikte gmldnz, O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz.

Kol 2:12

Eğer Mesih iinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden l olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir.

Mesih'in ikinci gelişinde yeni bedenlerimizle de dirileceğiz!

İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz.

1Kor 15:51

Bu gerçeklere göre nasıl yaşamalıyız?

- ... Artık ölümden korkmuyorum ben!
- ... Bu yüreklendirici bir gerçek. Umut var!

7. Yeşaya'ya verilen vaat – Yenilenme

Cennet bahçesini kaybettiğimiz günden bu yana insanoğlunun ortak bir özlemi var; barış, mükemmellik, adalet.

"Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü, Yeni bir gök yaratmak üzereyim; Geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek. Yaratacaklarımla sonsuza dek sevinip coşsun; Çünkü Yeruşalim'i coşku, Halkını sevinç kaynağı olarak yaratacağım. Yeruşalim için sevinecek, Halkım için coşacağım. Orada ağlayış ve feryat duyulmayacak artık. Orada birkaç gün yaşayıp ölen bebekler olmayacak, Yaşını başını almadan kimse ölümü tatmayacak. Yüz yaşında ölen genç, Yüz yaşına basmayan kişi lanetli sayılacak. Evler yapıp içlerinde yaşayacak, Bağlar dikip meyvesini yiyecekler. Yaptıkları evlerde başkası oturmayacak, Diktikleri bağın meyvesini başkası yemeyecek. Çünkü halkım ağaçlar gibi uzun yaşayacak, Seçtiklerim, elleriyle ürettiklerinin tadını çıkaracaklar. Emek

vermeyecekler boş yere, Felakete uğrayan çocuklar doğurmayacaklar. Çünkü kendileri de çocukları da RAB'bin kutsadığı soy olacak. Onlar bana yakarmadan yanıt verecek, Daha konuşurlarken işiteceğim onları. Kurtla kuzu birlikte otlayacak, Aslan sığır gibi saman yiyecek. Yılanın yiyeceğiysen toprak olacak. Kutsal dağımın hiçbir yerinde Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek." Böyle diyor RAB.

Yeş 65:17-25

Her şeyin yenilenmesi İsa Mesih'le başladı. İlk yenilenen O'ydu ve her şeyi yenileyen de O'dur.

Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasından ilk doğan O'dur.

Kol 1.18

Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor

Elç 3:21

Biz de yeni yaratılışın birer parçasıyız.

Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.

1.Kor5:17

Bu ayetteki terim aslında Yeni Yaratılıştır! İsa'ya iman ettiğinde yeni yaratılış sende başladı!

O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.

Yak 1:18

Gelecek çağı temsil ediyorlar.

İsa geri gelince biz de yenilenmiş bir yeryüzünde yaşayacağız!

Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı." Tahtta oturan, "İşte her şeyi yeniliyorum" dedi. Sonra, "Yaz!" diye ekledi, "Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir."

Vah 21:4-5

Bu gerçeklere göre nasıl yaşamalıyız?

... Geçici olan bu çağın boş ve aldatıcı zenginlikleriyle fazla ilgilenmeyin. Neden? Çünkü geçecek. Yok olacak. Biz geleceğe aidiz.

8. Tanrı'nın konutu – tapınak

Aden Bahçesi'nde kaybettiğimiz bir şey daha vardı; Tanrı'nın varlığı.

Eski Antlaşma boyunca Rab 'aranızda olacağım' diye vaatler verirdi.

Buluşma çadırı, Süleyman'ın tapınağı hep bu vaadin simgeleri idi. Günün birinde Rab aramızda yaşayacaktır!

Konutumu aranızda kuracak, size sırt çevirmeyeceğim. Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım. Siz de benim halkım olacaksınız.

Lev 26:11-12

Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız (bakire) gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.

Yeş 7:14

Bu vaat Mesih'te yerine geldi. Tapınak artık bir bina değil, İsa Mesih'in kendisiydi!

Öğrencileri, "Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek" diye yazılmış olan sözü hatırladılar. Yahudi yetkililer İsa'ya, "Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?" diye sordular. İsa şu yanıtı verdi: "Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım." Yahudi yetkililer, "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?" dediler. Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi.

Yuh 2:17-21

Artık Tanrı'yla insanoğlunun buluşma noktası Mesih'in kendisiydi.

Biz de, Tanrı'nın halkı, yani kilise olarak, o tapınağız. Tanrı bizde yaşıyor.

Bütün yapı Rab'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor. Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.

Ef 2:21-22

Yeni yeryüzünde, Tanrı'nın egemenliğinde bir tapınak olmayacak; çünkü artık onun varlığında, sonsuza kadar yaşayacağız! Hamdolsun!

Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi. Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: "İşte, Tanrı'nın konutu

insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak.

Vah 21:1-3

Bu gerçeklere göre nasıl yaşamalıyız?

- ... Kutsal bir Tanrı korkusu aramızda olsun.
- ... Babamıza yaklaşalım; çünkü O aramızda yaşıyor.

Sonuç

İşte Tanrı'nın büyük tasarısı budur. Hepimiz bu dramın bir parçasıyız.

Tanrı seni 2013'de, İstanbul'da yaşattı, bin sene önce değil, bin sene sonra da değil, bugün!

Tanrı'nın vaadi uyarınca yerinizi alın, olmanız gereken yerde olun; çünkü vazgeçilmez bir rolünüz var!

Kilisede Önderlik

Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Mesih İsa'dan lütuf ve esenlik olsun. Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar* ataman için seni Girit'te bıraktım. İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı. Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı. Dik başlı, tez öfkelenen, şarap düşkünü, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı. Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı. Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sınıksız sarılmalı.

Tit 1:4-9

Yaşlı Elçi Pavlus genç emektaşı Titus'u Girit'te bıraktığında, O'na öncelikle verdiği görev, her kiliseye önderler atmaktır; çünkü her yeni kurulmuş kilisenin sağlam, Tanrısal karaktere sahip ve nitelikli önderlere ihtiyacı vardır.

Titus'a gelmeden önce Eski Antlaşma'ya bir göz atıp, Tanrısal önderliğin nasıl bir şey olduğunu öğrenelim.

Türk Milleti zaten önderliğin tanımını iyi biliyor; çünkü Atatürk'ün yüce önderliğiyle özgürlüğüne kavuşmuş bir halk. Bugünkü konuşmamızın amacı bunun da ötesine geçip Tanrısal önderliğin resmini algılayıp, bu örneği benimsemek. Kültürdeki önderlik ile kilisedeki önderlik arasında kocaman bir fark var. Bu resmi anlayabilmek için, en iyi örnek olan Davut'u inceleyeceğiz şimdi.

Davut – Tanrısal önderliğin bir örneği

1.Samuel 16'da Rab Samuel'e: 'Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin' dediği için, Samuel İşay'a bütün oğullarını çağdırttırdı.

İşay yedi oğlunu Samuel'in önünden geçirdi; ama Samuel her birine 'Rab bunu da seçmedi' deyip geçti; çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar."

'Başka oğlunuz yok mu? Hepsi bu kadar mı?' diye sordu Samuel.

İşay: 'Evet, bir oğlum daha var; en küçüğü. O sürüyü güdüyor.'
Samuel: 'Onu da çağır' diye buyurdu.

Davut geldi ve kral olarak meshedildi.

Prensip – Tanrı istediği önderleri seçer ve mesheder.

Yaşla ilgisi yok. Doğal yeteneklerle ilgisi yok. Zekayla ilgisi yok.

Ondan sonra Davut'a ne oldu? Kutsal Ruh Davut'un üzerine güçlü bir şekilde indi. (1.Sam 16.13)

Prensip – Önderlik ancak Kutsal Ruh'un gücüne dayanarak yerine getirilmeli.

Kilisedeki önderlik, kişinin kendi zekasına, karizmasına, yeteneklerine dayanarak değil; ancak Ruh'un gücüne dayanarak yapılır.

Yapacağımız iş gerçekten de insani açıdan imkansız. Bu doğaüstü bir iş ve doğaüstü bir donanım olmadan tamamen olanaksız.

Davut'un İlk önderlik adımı, içinde saklanmış önderlik armağanının ortaya ilk çıktığı zaman, Golyat'a karşı çıktığında olmuştur. (1.Sam 17)

İki ordu birbirlerine bağıyorlar, küfrediyorlar, dalga geçiyorlar. Filistli ordunun usta dövüşçüsü, yani Golyat, ortaya çıkıyor. Tanrı'nın halkına meydan okuyor: 'Benimle savaştacak adam yok mu?'

Aranızdan karşıma çıkacak birini seçin.'

Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirim, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk edersiniz."

1.Sam 17:9

Bu durum 40 gün boyunca sürdü, İsraililer hep korkak, hep dehşete kapıldı, hep felç oldu. 'Ağabey benim sorumluluğum yok, Kral gitsin. Ya da sen, sen benden daha büyüksün, daha tecrübelisin. Sen git yahu!'

Davut geldi, gördü ve dayanamadı: 'Tanrımız'ın onuruna küfrediliyor. Dev bize karşı duruyor. Karşısına çıkan yok mu? Ben gideyim. Rab yardımcısı olsun!' Ağabeylerine saygı duydu; onlar gidip savaşsın diye; ama hiç kimse kendini sorumlu tutmadığından, Davut sorumluluğu üstlenerek çıktı, savaştı ve dev düşmanı yendi!

Prensip – Önderler sorumluluk üstlenmeye hazır

Prensip – Önderlik eşittir cesaret

Napolyon bir savaşta savunmaz bir bataryanın terk edilmiş olduğunu fark etmiş. Adam yok.

Çözüm olarak oraya bir levha asmış: 'Korkusuz adamların bataryası' diye ve o günden itibaren o batarya hiç terk edilmemiş.

Atatürk: 'Ordular, size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum'.

'Cesur Yürek' filminde William Wallace şöyle diyor: 'İnsanlar ünvanı takip etmez, cesareti takip eder.'

Arkadaşlar, kilisede önderlik yapmak tehlikeli. Harbiden tehlikeli. Ruhsal bir savaşın içindeyiz. Ön cepheye giden askerler lazım.

Titus'un zamanında, Hristiyan önderleri öldürdüler. Pavlus bu mektubu yazdıktan sonra öldürüldü. 12 elçiden 11'i şehit oldu – bir tek Yuhanna hariç – o da yaşlıyken haşlandı; ama ölmedi ve Patmos adasına sürüldü.

Titus'un görevi nedir? Önderler atamak. Mesih uğruna ölmek isteyen var mı? Bu maceraya var mısınız? Ön cepheye geçer misiniz? Gönüllü olan öne doğru gelsin!

Önder olunca Şeytan sana karşı çıkacak, düşmanların çoğalacak, hükümetin Hristiyanlığa karşı çıkması durumunda, önderler ateş hattında bulunacak.

Davut'un yüreğinde vazgeçilmez bir vizyon vardı. Davut Rab için görkemli bir ev, bir tapınak kurmayı arzu ediyordu. Peki, böyle bir Tanrısal hırs kötü bir şey mi? Kibirli mi? Ben Rab için bir şeyler yapmak istiyorum.

Rab Davut'a ne dedi? 'Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey.' dedi (2.Tar 6.8)

İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi bir görev arzu etmiş olur.

1.Tim 3.1

Prensip – Önderlerde Tanrısal hırs mevcuttur

Peki, ben size bir soru sorabilir miyim?

Düşmana karşı çıkıp savaşmak isteyen var mı?

Gözü kara olan var mı?

İstanbul'da, Türkiye'de Tanrı'nın evinin tüm görkemiyle yaşamasını isteyen var mı? Yücelikle dolu, büyüyen, çoğalan kiliseler hayal eden var mı? Şeytan'ın işini görünce öfkelenen, hırslanan var mı? İşte asıl önderler bu kişilerdir!

Titus'un Girit'teki görevi benim buradaki görevim gibiydi; gelecekteki kilise önderlerini yüreklendirmek, çağırmak, harekete geçirmektir.

Yaşam Kilisesi

Yaşam Kilisesi'ni 2011 yılında başlattık. Çok yeni! Halen kilise kurma takımımız önderlik etmekte. Ne zamana kadar? Tanrı'nın çağrılmış, meshedilmiş, Ruh'la ve önderlik armağanlarıyla donatılmış kilise önderleri ortaya çıkana kadar. Onlar belli olana kadar.

O zaman bir ihtiyar takımı atanacak ve o ihtiyarlar kiliseye önderlik edecek. Ne zaman? Bilemiyorum.

İşte o zaman yaşamak istediğim problem ne, biliyor musunuz?

Çok fazla gayretli, gözü pek, Ruh'la dolu, kiliseyi seven, karakterli, itibarlı adamlar! O durumda ne yapacağız? Bazıları şimdi ihtiyar olacak, bazıları ilerde ihtiyar olacak ve bazıları yeni kiliseler kurmak üzere yetiştirilip gönderilecek! Harika bir problem, bunu bekliyorum!

Yeni Antlaşma'da kilise önderliğiyle ilgili 3 kelime kullanılmaktadır:

1. Presbuteros – ihtiyar
2. Episkopos – gözetmen
3. Poimenas – çoban ya da önder

Hepsi bir diğerrinin yerini alabilir. Hepsi aynı kişiyi tarif eder.

İhtiyar

Musevilikten türeyen bir sözcüktür. Her köyde bir ihtiyar heyeti var ya, onun gibi.

Yaşla ilgili değil; olgunlukla ilgili. Tanrısal karakterle ilgili. İhtiyarlar itibarlı, sözü geçen, etki gösteren, saygıdeğer adamlardır.

Türkçe'de 'ihtiyarın düşkünü, beyaz giyer kış günü' diye bir söz olduğunu biliyorum.

Türkçe'de ihtiyar kelimesinin yaşlı bir adamı çağırıştığını da biliyorum.

Halbuki Davut'un hikayesinde gördüğümüz gibi, Tanrı her zaman en yaşlı olanı çağırır. Büyüklere saygı göstermemiz gerekiyor mu? Gerekli; ama kilisedeki önderlik farklı. Fark var!

Bu kelime her zaman çoğul halde kullanılır. Yeni Antlaşma'da çoğunluk hakim.

Tanrı üçlü birlik olarak var oluyor. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh. Hepsi eşdeğer. Hepsi Tanrı. Hepsi aynı seviyede bulunuyor; ama Oğul ve Ruh Baba'ya boyun eğer, değil mi? Hiç bir zaman 'Baba Oğul'a boyun eğsin' diye bir kavramla karşılaşmıyoruz Kutsal Kitap'ta. Onlar mükemmel bir takım.

Biz de ihtiyar takımlarımızda O'na bezemek istiyoruz. Bir takım var. Birbirimize saygı duyar, dinler, severiz. Bu hiyerarşi değil; fakat eşit kardeşler arasında bir takım önderi olsun. Bu kilise öyle olacak.

Bu kelime kişinin karakterini tarif eder. Kişinin kim olduğundan bahseder.

Yeni Antlaşma'da kilisedeki önderliği tarif ederken en çok kullanılan kelime ihtiyardır.

Gözetmen

Bu kelime Yeni Antlaşma'nın Grek kültüründen gelir ve önderlerin ne yaptığını tarif eder. Bu fonksiyonla ilgilidir. Aslında o zamanlarda bu kelime baş kahyanın görevini betimlerdi. Bir evde hizmetçiler arasında en önde gelen hizmetçi, her gün ev sahibiyile görüşerek günün yapılacak görevlerini öğrenirdi. Sonra bütün hizmetçilere görevlerini dağıtırdı.

Bu güzel bir resim. Ev sahibi kim? İsa Mesih. Bu onun evi. Hepimiz O'nun hizmetçileriyiz. Gözetmenler kiliseyi düzenlerler. Hizmetçiler arasında bulunup, hizmetlerimize önderlik ediyorlar, şekillendiriyorlar.

Çobanlar

Buradan 'pastör' kelimesi türer. Çobanlar ne yapıyorlar; sürüyü hem besliyorlar, hem koruyorlar, hem buradan oraya yönlendiriyorlar.

İsa Mesih bizim Baş Çobanımızdır. O bize bakıyor! Her sürüde O'nun altında çalışan çobanlar da lazım.

Bu kelime Yeni Antlaşma'da sadece bir defa isim halinde gözüküyor.

Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdecî, kimini önder (çoban) ve öğretmen atadı.

Efes 4:11

Burada çeşitli önderlik armağanlardan söz edilir ve onların arasında Çoban (Önder) kelimesi var.

Geri kalan örneklerde hep fiil halinde gözükür. Yani sürüyü güdün, çobanlık yapın.

Benim tercihim

Benim tercihim, ihtiyar kelimesi ya da önder kelimesi.

Yeni Antlaşma'ya göre ihtiyar en yaygın olan ve en anlamlı kelimedir. Kişinin karakterini tarif eder. Sadece çoğunluk halinde kullanılır. Bu kilisede, Rab'in istediği zamanda, bir ihtiyar takımı olsun.

Bu kültürde ihtiyar kelimesi daha çok yaşla ilgili olduğundan, sokaktaki adama biraz tuhaf geldiğinden, önder ya da lider

kelimelerini kullanabiliriz. Önderlik takımı, liderlik takımı gibi.

Pastör kelimesiyle ilgili çekincelerim

- ... Yabancı bir kelime, kilise dışında hiç bir anlama gelmez.
- ... Normalde 'bir kilise bir çoban' diye bir düşünce hakim. Neden bilmiyorum; ama sadece benim için değil, diğer önderler için de bu kelimeyi kullanacaksanız, tamam, kullanabilirsiniz.
- ... Bu kelime daha çok 'benim ihtiyaçlarım'la ilgili olarak kullanılır. Yani, ben zavallı bir koyunum, pastör gelsin, beni beslesin, ihtiyaçlarımı o karşılasın.

Böyle bir durum asla olmasın bu kilisede! İsa Mesih ihtiyaçları karşılasın ve kilise üyeleri birbirine baksınlar! Bu 'Bir kilise bir pastör' sistemi yüzünden kiliseler büyüyemezler; çünkü pastör herkesin ihtiyacıyla ilgilenmekle meşguldür: Pastör! Belim ağrıyor! Benim için dua eder misin? Pastör! Dışım ağrıyor, çeker misin?

Kilise önderleri – nasıl bir karaktere sahip olsunlar?

Şimdi metne gelince, kilise önderleri nasıl olsun? Aslında buradaki liste hepimizle ilgili. Hepimiz ihtiyar olmayacağız; ama hepimiz burada tarif edilen kişiye benzeyelim. Bu bütün Mesih öğrencileri için ortak bir nitelik listesidir. Hepimiz böyle olmaya heveslenelim.

Kendini yönetebilir, ailesini yönetebilir, kiliseyi yönetebilir.

Kendini yönetebilir (özyönetim)

28 Ağustos 1963'te Martin Luther King şu ölümsüz sözleri dile getirdi.

Benim bir hayalim var; günün birinde dört ufak çocuğum, tenlerinin rengine göre değil, karakterlerine göre yargılanan bir ülkede yaşayabilsinler.

Dik başlı, tez öfkelenen, şarap düşkün, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı.

Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı.

Bir kilise önderinin ilk sorumluluğu bütün Hıristiyanlar'da da olduğu gibi, kendine hakim olmaktır.

Kendini denetleyemeyen kişi Yıkılmış sursuz kent gibidir.

Öz 25:28

Amerika eski başbakanı Truman'a göre;

Meşhur adamların hayat hikayelerini okuduğumda, kazandıkları ilk zaferin hep kendileri üzerinde olduğunu fark ettim. İlk zaferleri özdenetimdi.

Ailesini yönetebilir

Tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı.

Buradaki mantık şudur: Küçük evine hakim olamazsan, büyük eve (kiliseye) hakim olamayacaksın.

Kendi aileni düzene sokamazsan, kiliseyi de yönetemeyeceksin.

Evliliğin ne kadar düzgün olmalı? Bunu söylemiyor . Çocukların ne kadar imanlı olmalı? Söylemiyor. Önemli olan prensip şudur: Aile, önderliğin talim alanıdır, antrenman sahasıdır. Önderliği önce evde öğreniriz.

Peki, bir ihtiyarın evli olması şart mı? Hayır; ama evliyse, çocukları varsa, kilisedeki insanlarla ilgilendirmek için daha hazırdır. Daha deneyim kazanmıştır.

Kiliseyi yönetebilir

Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sımsıkı sarılmalı.

Tit 1:9

Ne kadar bilgi lazım?

Yeterince! İyi bir vaiz mi olmalı? Gerekli değil.

İlahiyat mı okumalı? Onu da kitapta görmüyorum.

Yeterince sağlam doktrine sahip olmalı. Bu kadar!

Hatırlayalım; Girit'teki kiliseler çok yeniydiler, imanlıların hepsi yeniydi.

Önderler Tanrı'nın sözünü sevmeli, hayatlarına uygulamalı, güvenilir söze sımsıkı sarılmalı, sadece kendileri için ve aileleri için değil, Tanrı'nın halkını gütmek için yeteri kadar şey bilmeli ve her zaman öğrenmeli. Öyle yani!

Sonuç

İhtiyarlar mükemmel olmamalılar, imkansız! Gene de hayatlarında artışa dair bir meyil olsun.

Kendilerini, ailelerini ve kiliseyi yönetebilsinler.

Önderlik ne zaman başlıyor? Tanrı seni çağırdığında. Bugün Tanrı birçok kişiyi çağırıyor. Beni dinleyince kalbin daha hızlı çarpıyorsa, ruhun heyecanlanıyorsa, sözlerimi dinleyerek kendi hayatını tartıyorsan, demek bugün o yolculuğa başlıyorsun.

İçme, o zehir!

Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır. Onların ağızını kapamak gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar. Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir: "Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır." Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir şekilde uyar. Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar ve imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları da kirlenmiştir. Tanrı'yu tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadsırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir. Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret.

Tit 1:10-2:1

Okulda şöyle bir deney yaptınız mı hiç? İki tane bitki alarak, birisini kaliteli gübreyle beslersin, ötekini zehirlersin. Gitgide iki bitki arasında ne kadar büyük bir fark olduğu belli olur. Birinci bitki yeşermiş, sağlıklı, yemyeşil bir hale gelir, ötekinin yaprakları sararır ve düşer, bezgin, solgun...Sonunda bitki hastalanır.

Aynı şekilde Elçi Pavlus okuduğumuz ayetlerde Titus'u sahte öğretmenlere karşı uyarır. Diyor ki: 'Dilleri tatlı ve etkileyici olmasına rağmen, aslında çürük ve tehlikeli. Kiliseye sağlıklı gıda değil aksine zehirli gıda verirler.'

Bu mektupta ve Timoteos'a mektupta Pavlus, doğru öğretiş ile sapkın öğretişi mukayese etmek için iki kelime kullanmaktadır.

İyi, doğru olana 'hijyenik' diyor; sağlıklı, sağlam, dinçleştiren, yeşerten; çünkü bu öğretiler imanlıları sağlam, köklenmiş, verimli kılar.

Sahte, kötü öğretilere 'kangren' adını koyar; çünkü imanlıları, kiliseleri zehirler, hasta eder, çürütür.

Pavlus, Titus'a şunu emretti: Sağlam olanı öğret ve imanlıları tehlikeli öğretmenlere karşı uyar; çünkü Tanrı kilisenin gür, yemyeşil, büyüyen, meyve veren, sağlıklı olmasını istiyor.

Aslında çok önemli. Diyelim ki yeni bir öğrencisin. Öğrenmeye can atıyorsun. Okumak, bilgi edinmek senin için bir zevk. Genel olarak yeni bilgileri nereden edineceksin? Uydudan, internetten ve kitaplardan. Mesih adına bir şeyler öğreten bir çok kişi var. Peki, Mesih adıyla gelen her kişi güvenilir mi? Pavlus'a göre hayır. O zaman, nasıl bilebiliriz? Nasıl pirincin taşını ayıklayabiliriz? Yanlış, sağlam olmayan öğretileri nasıl tanıyabiliriz? Bu ayetlerde İncil bize bu konuda yardım eder.

1. Asilik – asi olan insanlarla ilgili. (1.10)

Her şeye karşı çıkan, her durumda 'ben daha iyi bilirim' diyen, bağımsızca davranan, itaatsiz, kafa tutan, dik başlı, sorumsuz, başıboş, mayası bozuk insanlar. Yani, hiç bir yere ait değiller.

Bir imanlıya sorduğum ilk sorular hep şunlardır : Nereden geliyorsun? Hangi kiliseye aitsin? Kimin altında hizmet ediyorsun?

Bir keresinde Londra'daki kilisemize bir adam geldi. Tapınma zamanında ayağa kalkıp konuşmaya başladı: 'Ben bir peygamberim, ve Rab diyor ki sizden hoşnut değilim. Şunları şunları yapmanız gerekiyor.'

İhtiyarlarımızdan biri hemen gidip onunla konuşmaya başladı. İlk soru; hangi kiliseden geliyorsun? Adam: 'Bir kiliseye katılmıyorum. Ben daha bağımsız olmak isterim.' dedi. Önder hemen mikrofona gelip şunu dedi: 'Az önce paylaştığım adamı

tanımıyoruz ve nereden geldiğini de bilmiyoruz. O yüzden verdiği sözü kabul etmeyelim.’ Adam gitti ve onu bir daha görmedik.

Bazen kiliselerde önderler arasında bir anlaşmazlık olur ve adamlardan biri der ki: ‘Ben ayrılacağım, kendi kilisemi başlatacağım.’ Ne yazık ki buna benzeyen birçok örnek var; ama asi bir ruhla başlayan bir kilisenin içi çürük olacak; çünkü önderler kendilerini çoğaltır. Asi bir önder asi bir kiliseyi doğuracak ve o çürüklük, o ruh, o kangren devam edip yayılacak.

Arkadaşlar, tarif ettiğim adamlara benzemeyelim. Bölücülük, asilik yüreklerimize hiç girmesin diye ne yapalım? Bir kilise ailesine ait olalım. İlişkilerimiz dürüst olsun, samimi olsun. Bir anlaşmazlık olunca (ki olacaktır muhakkak) hemen o kişiye gidip konuşalım. Böylece birlikte sağlıklı bir kilise cemaati bina edeceğiz.

Kurtarıcımız İsa Mesih bağımsızca davrandı mı? Babasına boyun eğdi, hatta Baba O’nu dünyamıza gönderdiğinde, O’nu çarmıha gönderdiğinde, söz dinledi. İsa çarmıha gerilmeden bir gece evvel nasıl dua etti? ‘Benim isteğim değil, senin isteğin olsun.’ İşte bahsettiğimiz boyun eğmenin altın kuralı budur! Mesih İsa’daki düşünce bizde de hakim olsun. Birbirimize bağımlı olalım.

2. Kuralcılık

Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır (1.10)

Yeni Antlaşma zamanında seyyar, bağımsız, sözde öğretmenler kiliseleri dolaşarak herkesin sünnet olmasını istiyorlardı. Asıl mesele şu ki; sırf Mesih’e iman etmek yetmiyormuş gibi, O imana bir şeyler ilave etmelisiniz. Pavlus buna karşı çıkıyor.

Kuralcılık seni de kiliseyi de zehirler.

Kuralcı, yobaz insanlar genel olarak ekşi suratlı, somurtkan, aksi, tatsız, yargılayıcı olurlar. Bu hoş değil. Eğer sürekli dindarlıkla ilgili şeyler düşünürsen, böyle biri olursun.

Tanrı'nın lütfü ise, özgür, sevinçli, yüzü parlak, iyi meyveli, hoş insanları yaratır.

Müjde tohumuna, Kutsal Ruh'a güvenmemiz lazım. Müjde tohumu bir insanın yüreğine girer girmez çalışmaya başlıyor. Kutsal Ruh bizi suluyor ve yeşertiyor.

Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir.

İbr 13:9

Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, "Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı" dediler. "Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?"

Yuh 8:3-5

Yobaz insanlar ne kadar hoş, değil mi? Kadını sevmiyorlar, kuralları seviyorlar. Dindarlık hep böyledir; insanla ilgilenmiyorum, kendimi haklı çıkarmakla meşgulüm.

Dindarlık insanları öldürür. Bu kadının kurtuluş şansı yok. Onun kurtulmasını da istemiyorlar. Cezasını çekmesini istiyorlar.

Dindarlık günahkar insanlara kurtulma şansı vermez ve 'iyi' insanları çirkin bir yobaz haline getirir. Her ne ise, bir zehir yani!

Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu.

Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!" dedi. Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu. İsa doğrulup ona, "Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?" diye sordu. Kadın, "Hiçbiri, Efendim" dedi. İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi. "Git, artık bundan sonra günah işleme!"

Yuh 8:6-11

İsa'nın tepkisi bambaşkaydı. Kadına lütuf, ilgi ve sevgi gösterdi. Burada önemli olan şey nedir; kadın! Tanrı'nın benzeyişinde yaratılan kadın! Ferisiler kadınla konuşmadılar. İsa kendisiyle konuşuyor. İsa da günden hoşlanmıyor, kutsallık istiyor. 'Git, artık bundan sonra günah işleme' dedi.

Sizce hangi yaklaşım kadına daha çok dokunacaktı? Yumuşak, anlayışlı, sevgiyle dolu olan mı, yoksa katı, kuralcı, bağnaz olan mı?

Lütuf alınca değişti mi kadın? Bilemiyoruz. O karar senindir. Benimdir.

İsa kadına bir kader kurbanı olarak hitap etmedi. 'Zavallı çocuğum, zina etmek senin kaderindir' diye bir şey yok! 'Git, artık bundan sonra günah işleme!' Suç sende, iradenle seçim yap.

Peki, bu hikayede sen kimsin?

Pavlus, yeni kurulmuş kiliselere diyor ki: 'Kuralcı öğretmenlerden uzak durun. Tanrı'nın lütfunu kabul etmeye devam edin. O sağlıklı bir gıda ve hayatlarınızda iyi meyve üretecek.'

3. Almak mı vermek mi?

Haksız kazanç uğruna, öğretemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar (1.11)

Buradaki problem şudur: Şu öğretmenler, ne yazık ki Hristiyanlığı tamamen anlayamamışlar.

Onlar Hristiyanlığın ne kadar almakla ilgili olduğunu zannettiler; ama tam tersine Hristiyanlık almakla ilgili değil vermekle ilgilidir!

Ne yazık ki bu öğretmenler İncil'i öğrettikten sonra para kazanmak isterler! Hristiyanlığa bir kazanç kapısı gibi bakarlar. Kendi çıkarlarına bakarlar.

Tanrı veren bir Tanrı'dır. Biricik oğlunu verdi.

İsa Mesih bizim için hayatını verdi. Dünyaya almak için gelmedi, bir şeyler kazanmak için gelmedi, canını birçokları için bir fide olarak vermek için geldi. Her şeyinden oldu.

İlk verişimiz, kendi hayatlarımızı Tanrı'ya verelim. Bundan sonra her şeyimiz zaten O'na aittir.

4. Yahudilik'le fazla ilgilenmeyin, kiliseyle ilgilenin.

13-14 Yahudi masalları

Enteresandır ki bugün de, Pavlus'un gününde olduğu gibi yaygın bir hata var. Bazı insanlar gerektiğinden daha fazla İsrail'le ilgilenir.

Mesela 'Ben Şeria Irmağı'nda vaftiz olmak istiyorum.' Ne fark eder ki? Su sudur. Önemli olan, vaftizin içinde yaşadığım bir değişikliğin sembolü olduğunu bilmendir.

Ya da özel bir Yahudi dua atkısı kullanmak.

Ya da İsrail'e destek göndermek; sanki İsrail ulusu hala Tanrı'nın özel halkıymış gibi.

Uydudan yayın yapan bir televizyon kanalından şunu duydum: 'Kudüs Kutsal Ruh'un başkentidir. Dualarınızı yazıp bize gönderin, biz onları Kudüs'teki tapınakta okuyacağız'.

Bu düşünce yanlış bir öğretiş üzerine kurulur.

İsa Mesih 12 elçiyi seçtiğinde yeni bir halk kuruyordu, yeni bir temel atıyordu.

Artık fiziksel olarak kimin soyundan geldiğin önemli değil, önemli olan Mesih'teki yeni kimliğin.

"Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.

Mat 21:43

Tanrı'nın seçilmiş halkı artık bir tek ulustan değil, birçok ulustan oluşmuştur; adı kilise!

Artık orta doğuda bir toprak parçası değil, Tanrı, halkına ruhsal bir miras vermektedir.

Yahudilere çok saygı duyuyoruz, onları seviyoruz, her milleti sevdiğimiz gibi. Onların kurtuluşu için dua ediyoruz; ama bir öğretmen Yahudilik'le çok fazla ilgilenirse, ondan sakının.

Onun yerine sağlıklı, temiz besinimiz ne olsun? Tanrı'nın seçilmiş halkısınız! Tanrı'nın gözbebeğisiniz. Tanrı sizi seçti, sevdi ve sizin için, bizim için bir planı var. Bizi kutsayacak ve bizim aracılığımızla ulusları da kutsayacaktır! Onun ailesine, planına dahil olduk! Bunlar umut verici, dinçleştirici öğretişler!

5. Temizlik

Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir; ama yüreği kirli olanlar ve imansızlar için hiç bir şey temiz değildir.(1.15)

Bazı öğretmenler hep davranış öğretiyorlar. Tanrı'yı hoşnut etmek için şunları şunları yapmanız gerekiyor; ama davranış hep yüzeyseldir; yüreğe geçmez.

Oysa davranışlarımızı yüreğimiz yönetiyor. Yüreğe hitap etmek lazım.

Fark var diyoruz ya! Davranışımız, yaşantımız farklı olacak; ama neden? Bu farklılık nereden kaynaklanıyor?

Daha önemli olan bir soru var: İnsanın yüreği nasıl değiştirilebilir?

Bakma günahlarıma, sil bütün suçlarımı. Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.

Mez 51:9-10

İsa Mesih Ferisiler'le bu konu üzerine çok tartıştı.

Ferisiler'e göre, kutsal olmak için dünyadan çekilmek gerekiyor. Bazı yerlere gitmemek gerekiyor, bazı kişilerle takılmamak gerekiyor, bazı şeylere dokunmamak gerekiyor, yoksa kutsallığın bozulur; ama İsa Mesih, bütün kutsallığıyla - tek kutsal olan O'ydu - o yasak olan yerlere gitti ve yasak olan insanlarla takıldı, yasak olan şeyleri yaptı.

Ve Ferisler'e dedi ki,

İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin" dedi. "İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirlilemez. İnsanı kirlileten, insanın içinden çıkmadır." İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular. O da onlara, "Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?" dedi. "Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirlilemeyeceğini bilmiyor musunuz?"

Mar 7:14-18

İsa Onlara bir biyoloji dersi veriyor şimdi...

Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır." İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu. İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkar. Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir."

Mar 7:19-23

İstanbul'da dördüncü yüzyılda yaşayan John Chrysostom diye bir vaiz vardı. O da şöyle dedi:

'Eşyalar kendi kendilerine değil, tersine onları kullananın niyetine göre temiz ya da murdardır'.

Burada bir kuyumuz var. Diyelim ki o kuyu zehirliymiş, o kuyudan içenler, o kuyudan sulanan bütün bitkiler de zehirlenecek. Ne yapacağız peki? O kuyunun kaynağını temizlememiz gerekiyor. Başka çare yok!

Ghandi bunu keşfetmiş oldu. Bir ara Ghandi günahsız olma hevesiyle her şeyden tamamen vazgeçti. Evliydi; ama eşiyle yatmaktan bile vazgeçti. Oruç tutardı. Dua ederdi; ama yine de içinden kötü düşünceler akmaya devam ettiler. İnsan kendi kendini arıtamaz ki!

Anlatabiliyor muyum? Bir sürü öğretmen ortaya çıkıp şarap içmeyin, çağdaş müzik dinlemeyin, sinemaya gitmeyin diye emredebilir, sanki bazı şeylere dokunmamakla daha kutsallaşırız. Eskiden kutsal olmak isteyenler dünyadan tamamen çekilmişler; manastıra gitmişler, evlenmemeye karar vermişler. Ama şunu keşfetmişler: En tenha mağarada bile günah onlara eşlik ediyormuş. Neden? Çünkü günah içimizdedir!

Kocaman bir sorumuz var o zaman. Yüreğim kirliyse, onu kim temizleyebilir?

Yürekerimizi yıkatmak lazım ama bu nasıl mümkün?

Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım. Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim.

Eze 36:25-26

Kirliliğinden bıktın mı artık? Diğer insanlarınkinden değil, kendi kirliliğinden sıkıldın mı? Eski kirli, yıpranmış, çürük yüreğini Mesih'e ver, O da sana yeni, temiz, saf bir yürek verecek. 'Eskisini ver, yenisini al.' diye bir teklif.

Bazı öğretmenler, bazı dinler neden her şeyi yasaklarlar? Çünkü Tanrı'nın gerçekten yürekleri değiştirebilecek güçte olduğuna inanmıyorlar. Müjdeyi kavrayamadılar. Müjde şu: Mesih sana doğruluk hediye ediyor, sana suçsuz, kirli olmayan bir yaşam sunuyor. Senin zehirli olan kuyunu temizleyecek.

Bu ancak Mesih'in dökülmüş olan kanıyla mümkündür!

RAB diyor ki, "Gelin, şimdi davamızı görelim. Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa Kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa da Yapağı gibi bembeyaz olacak.

Yeş 1:18

Temiz Vitrin

Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret. Yaşlı erkeklere ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam olsunlar. Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli. Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez. Genç erkekleri de sağduyulu olmaya özendir. İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın. Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden, hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını gösterebilirler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar.

Tit 2:1-10

Hristiyanlığın ilk 3 yüzyılı boyunca, Büyük Konstantin gelene kadar, İsa Mesih'i izleyenler hep azınlık olarak yaşadılar. Bazen zulmedilerek, bazen hor görülerek, bazen Roma İmparatoru tarafından yasaklanarak, Hristiyanlar kendilerini bir şekilde toplumdan dışlanmış buldular.

Oturduğumuz şehir kurulunca, dünyanın ilk 'Hristiyan İmparatorluğu, Hristiyan ülke' doğdu. Bazı yorumcular şöyle der: 'Keşke olmasaydı; çünkü Hristiyanlık azınlık olduğu sürece, daha sağlıklı, daha hakiki olur.

Mesela bir kardeşten şunu duydum: Kendisi İranlı 3 imanlıyı arabasıyla bir yere götürecekti. Onlara göre 1979 İran devriminden önce, hiç kimse İsa Mesih'le ilgilenmiyordu; ama Radikal Dinciler iktidara geldiğinden beri, binlerce İranlı İsa Mesih'e iman etti. Dediler ki: 'Bizim özgürlüğümüz için sakın dua etmeyin. Biz, Türkiye için, İran'ın akıbetine uğrasın diye dua ediyoruz!'

Tamam, o ucu açık bir konu; ama tartışılmaz bir gerçek var: Pavlus Girit'e gittiğinde Hristiyanlar pek de popüler değildiler. Kurduğu kiliseler imanlı olmayan, hatta Hristiyanlar'ı hoş karşılamayan bir kültürde bulunuyorlardı. Pavlus Titus'a bu mektubu yazdığına diyor ki: 'Kilise içinde bulunduğu kültürden çekilmesin. Kaçmasın. Hristiyanlar içe kapanık bir şekilde yaşamasınlar, azınlık psikolojisine uymasınlar.'

Aynı zamanda, içinde buldukları kültüre tamamıyla da uymasınlar. Bukalemun gibi, kültür kırmızı ise biz de kırmızı olalım, kültür böyle ise biz de böyle yaşayalım. Hiç fark olmasın! Böylece sıkıntı yaşamayacağız! Pazar günü ibadetimizi yapıp gündelik hayatında fark olmayan bir halk olalım.' da demedi Pavlus.

Hayır. Kilise içinde bulunduğu kültürde yaşasın. Ne çekilsin ne de tamamen uysun; ama yaşantımız, ahlaki değerlerimiz farklı olsun.

Sınırlarımız esnektir. Aramızda henüz iman etmeyenler var, biz de Mesih'i izlemeyenler arasında yaşıyoruz ve çalışıyoruz. Gidişler ve gelişler var.

Buna göre, hor görülen bir azınlık olarak, ahlaki standartlarımız çok daha önem taşırır.

Öyle ki bize karşı çıkan, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın (2.8)

Senin ahlaklı yaşamaman seni aklayamaz, Kutsal bir Tanrı'nın önünde seni haklı çıkaramaz; fakat önemli bir şey yapabilir.

Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili olan öğretiyi her yönden çekici kılsınlar (2.10)

Mesajımız farklı, değil mi? Bizce, Allah zorla kabul ettirilen kurallarla değil, korkutarak değil, lüftederek, severek, bizi kutsal bir hale getirir. Bunu ancak hayatlarımızla ispat edebiliriz. Ben Mesih'e geldim ve O'nun bana gösterdiği lütuf beni değiştirdi. Artık hayatıma bak; huzurluyum, minnettarım, günaha karşı dayanabilirim. Korkum yok. Değiştirildim yani!

Antakyalı İgnatius, Elçi Yuhanna'nın öğrencilerinden biri, Roma yolundayken (ki MS 108 yılında Roma'da şehit oldu) İzmir'deki kilise önderi Polykarpus'a yazdığı mektupta şöyle dedi:

'Sadece bir ruhun değil, bir beden de var olma sebebi görünen dünyanın beğenisini kazanmalısınız.'

Yaşlı Erkekler – denge sağlayanlar

Siz bizi toplumda saygıdeğer kılıyorsunuz. Eğer kilise sadece gençlerden ibaret ise, toplum onu yoklayabilir, radikal genç bir hareket. 'Onlar zaten uçmuşlar yavrum' Geçici. Boş ver; ama sizin varlığınız bize saygı kazandırır, eğer hayatlarınız ölçülü ve ağırbaşlı ise.

Pavlus burada kültürde normal olan 3 niteliği saydıktan sonra, Hristiyanlığa özgü 3 nitelik daha ekledi. Diğer bir deyişle, kilisedeki ahlak, içinde bulunulan kültürdeki ahlakı geçmeli. Öne çıkmalı. Biz kültürün ahlakını aşmalıyız.

Çalıştığım bir işyerinde fakir bir geçmişi olan bir kadın vardı. Kadın müdürlerden biriydi ve süperdi; ama kadın olduğundan ve geçmişi yüzünden, çok daha fazla çaba göstermek zorunda kaldı; çünkü herkesin beklentilerini aşmalıydı.

Aynı şekilde, beyler, ağabeyler, siz daha edepli, daha ağırbaşlı olmalısınız; çünkü kilisenin kültür içinde var olma hakkı sizin ellerinizdedir!

Bir şey daha söyleyeceğim. Unutmayalım, Girit'teki kiliselerde herkes yeni imanlıydı. Demek ki bu adamlar yaşlı başlı olarak Mesih'i kabul ettiler. Obur, ayyaş, sefahat düşkünü bir ortamdan gelip Mesih'i kabul ettiler ve değiştirildiler! 'Huylu huyundan vazgeçmez.' derler. Tanrı'nın lütfu olmadan evet; ama bana 'Ben yaşlıyım, değişmem' diyemezsin. Tanrı seni bile ölçülü, ağır başlı ve sağduyulu yapabilir!

Chrysostom şöyle dedi,

'Yaşlılığın gençlikte olmayan bir kaç zaafı vardır: Yavaşlığı, çekingenliği, unutkanlığı, hoşgörüsüzlüğü ve asabiyeti.'

Yaşlı erkekler, size ihtiyacımız var!

Yaşlı Kadınlar – topluluğu geliştirenler

Pavlus çok akıllı, kaç yaşındayken yaşlı sayılıyorsun demiyor! Allah'tan ve kadınlardan korkar!

Kadınlar için söz konusu olan şey dil. Dil çok güçlü. Dilin kemiği yoktur.

Bize boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler. Bunun gibi, dil de bedenün küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir.

Yak 3:3-5

'Muhteşem Yüzyıl'da Sultan Süleyman'ın arka planında kim var? Valide Sultan. Diliyle bütün imparatorluğu yönetiyordu!

Dil, birliğimizi ya geliştirir ya da yıkar.

Tanrı'nın sözü dedikodu yapmamamızı söylüyor. İnsanları çekiştirip durmayın. Dedikodu herkes için ortak bir zaaf; ama özellikle yaşlı kadınlar için. Neden? Çünkü daha çok boş vakitleri var ve insanlar onları söyledikleri için onların sözünü dinliyorlar!

John Calvin:

'Gevezelik yaşlı kadınların bir hastalığı ve yaşlandıkça artar.' demiş.

Şarap dillerimizi de gevşetir.

Şarap insanı alaycı, içki gürültücü yapar, Onun etkisiyle yoldan sapan bilge değildir.

Özdeyiş 20:1

Dedikodunun yerine dillerini iyilik için kullansınlar. Genç kadınlara bir şeyler öğretsinler, onları eğitsinler. Siz yaşadınız, deneyim kazandınız. Bunu genç kadınlarla paylaşın.

Bir şey daha var. Bu 'saygın' kelimesi aslında 'hürmetkar' anlamına gelir. Kutsal. Tanrı'nın önünde, saygınlık içinde, kutsal bir yaşam sürün. Bir kilise cemaatinde en güçlü, en sadık dua edenler kim? Yaşlı kadınlar.

İman ettiğim ilk zamanlarda bir ev toplantısına katılmaya başladım. Bu toplantı çoğunlukla yaşlı kadınlardan ibaretti. Şimdi bana biraz tuhaf geliyor; 17 yaşındaki bir erkek ve 10 tane yaşlı kadın. Haydaa... ama şu ana kadar yaşadığım en Kutsal Ruh'la dolu, en etkin dua eden, en özgür peygamberlikte bulunan topluluktu.

Yaşlı kadınlar; Kutsal Ruh'la dolarak saygın, tapınan bir yaşam sürdürün. Dillerinizi iyilik için kullanın; genç kadınlara evlilikle, annelikle ilgili bir şeyler öğretin. Size ihtiyacımız var! Cemaati geliştirin.

Genç Kadınlar – Yuva Kuranlar

O zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez (2.4)

Bir ailenin genç kadınlarına bakarak o aileyle ilgili yorumlar yapılır. Yanılıyor muyum?

Kız edepli ahlaklı ise, 'Ooo, iyi bir aileden gelmiş' diyebiliriz. Yani, edebimizi en çok yansıtanlar kızlarımız.

Genç kadınlarımız saf, temiz yürekli, kutsal bir yaşam sürdüklerinde, bu da dünyaya büyük bir onur kazandıracak.

Genç kadınlar kocalarını sevmeli. O kültürde görücü usulü evlilikler, beşik kertmesi evlilikleri yaygındı. O yüzden kültürün kadınlardan en yüksek beklentisi kocalarına saygı duymaları ve söz dinlemeleriydi; fakat Hristiyanlık bunu geçmeli; kadınlar eşlerini sevsinler! Bu, kültürü aşan, kültürü geçen bir niteliktir. Hürmet etmekle kalmayıp, sevsinler!

Tanrı'nın sözü bu konuda eğitim alınabileceğini söylüyor. Yani, sevmek sadece duygularımızla ilgili değil. 'Artık onu sevmiyorum!' diyemezsin! 'Hissetmiyorum! Ne elektrik var ne de pil, hiç enerji yok artık!' diyemezsin. Sevmek disiplin gerektirir, iradenizle ilgili. Duygularınızı yöneten iradenizdir!

'Kocalarınıza bağımlı olun.' diyor. Hristiyan bir evlilikte boyun eğme söz konusudur. Kadınlar ancak kendi kocalarına boyun eğsinler ve köleler ancak kendi efendilerine boyun eğsinler. İncancımıza göre hem erkek hem kadın Tanrı'nın benzeyişinde, suretinde yaratıldı. Eşdeğeriz. Kadının daha aşağı bir konumda değil fakat rollerimiz farklı. Adam eşini sevmeli. Kadın kocasına boyun eğmeli. Eşit ama farklı. Tamamlayıcı (Efes 5).

Genç Erkekler – Savaşçılar

Genç erkeklerin üç zaafı vardır. Para, Seks ve Güç

Kendini denetleyemeyen kişi Yıkılmış sursuz kent gibidir

Beyler, hayatınız boyunca etrafınızdaki surları bina etmeye devam edin. Bu üç düşman, şehrinize girmeye çalışacak ve asla vazgeçmeyecek.

Hepsini şehrine girdikleri anda, hatta yaklaştıklarında kov!

Diyelim ki şehvetli bir düşünce aklına geliyor. Hemen kov. Onunla oturup muhabbet edersen, hoşbeş edersen, yenildin demektir. O hale gelmeden kov onu.

Havalimanında kontrol kulesi var ya! Onların görevi yaklaşan uçaklara iniş izni vermek ya da reddetmek. Aynı şekilde, düşünceler aklına doğru geldiğinde, inişlerine onay ver ya da reddet. Özdenetim!

Para sevdası biraz farklı. Daha uzun vadeli. Daha sinsice hareket eder. Surların altını kazarak şehrine girer. Surlarını zayıflatır. Dikkatli olman lazım.

Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun.

İbr 13.5

Sürekli surlarını kontrol et; altını kazan bir para sevgisi var mı diye.

Güce karşı kazanmak için ne yapmalıyız? Hayatınla ilgili birine karşı sorumlu ol. Bir imanlı kardeşe hesap ver. Ben bunu ilk yaptığımda imanda aşırı bir hızla büyüdüm ve karakterim de aynı hızla gelişti. Hayatımı açıkladım o kişiye, dedim ki: 'İstedğin soruyu sorabilirsin bana.'

O zaman bir arkadaşım vardı. Aynı kilisede önderdi. Evliydi, iki çocuğu vardı. Çok armağanlıydı ve çok karizmatikti; ama eşini aldattı. Önderlikten tabii ki kovuldu. Boşanmışlar. Yazık! Şehrinde zengin bir hazine vardı; ama surları yok diye çalındı. Korumasız kaldı.

Çalışanlar (2.9,10)

Aynı şekilde işyerinde patronuna saygı göstererek, görevini yerine getirerek Mesih'i yüceltmış olursun. Mesih'e tapmak sadece pazar toplantılarından ibaret değildir. Patronun aksi bir adam mı? Şu hep aklında olsun: Patronun patronu Rab'dir. Rab için çalışırcasına çalış.

Pavlus burada iki yaygın suça değinir; ters yanıt vermeden, dilini tut. Patronun ister insafsız, ister acımasız, ne olursa olsun, Rab'be bağımlı ol.

İstanbul'da bu zor, biliyorum. Genel olarak müdürler, patronlar sizi ezer, size aşırı yük taşıtırlar; çünkü muhtemelen onlar aynı konumdan geldiler.

Rab İsa'yı mahkemeye götürdüler, O'na adil davranmadılar. O ne yaptı? Açmadı ağzını.

*O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı.
Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde
sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını.*

Yeş 53.7

Hırsızlık yapma. Vakit çalma; facebook'a girerek, arkadaşına telefon açarak. Eleştirilecek yönün olmamalı!

Tümüyle güvenilir olduğunu göster. Yusuf gibi. Yusuf, girdiği her işte güvenilir, dürüst biri olduğunu gösterdi. Öyle ki hep terfi ediliyordu ve deneyim kazanıyordu. Önderliği öğreniyordu. Ta ki.... Firavun altında dünyada en güçlü adam olana kadar; çünkü aslında efendisi kimdi? Rab'di. Rab için çalışıyordu. Güvenilir olduğunu Rab'be gösteriyordu.

Neden? Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar (2.10)

İsa Mesih zaten güzel. Eşsiz. Onu güzelleştiremiyoruz. Keşke herkes O'nu tanısa! Sen dahil; ama insanlar dükkana girmeden önce vitrine bakarlar. Vitrin çarpıcıysa, çekiciyse, albeniliyse

girerler. Aynı şekilde kilise vitrindir. Milyonlarca insan Mesih'e gelmeli, O'nunla bir ilişkiye girmeli; fakat vitrinin önünden geçerken ne görüyorlar?

- ... Dindarlık; muhafazakar insanlar, herhangi bir dinden fark yok.
- ... Ya da azgınlık, ahlaksızlık; çünkü Hollywood'u Hristiyan zannerler.
- ... Ya da tarihe bakıyorlar; haçlı seferleri, Hristiyanlığı bütün dünyaya pençe atan, Batılı bir emperyalist güç olarak görürler.
- ... Ya da hiç bir şey görmüyorlar; çünkü vitrin bakımsız, kirli. Dikkate almayıp, geçiyorlar.

Pavlus Titus'a: 'Hristiyanlığa karşı çıkan bir kültürde, düzgün yaşayalım, temiz yaşayalım.' diyor. İster evde, ister işyerinde, ister kendimizle baş başa, kültürün ahlaki beklentilerini aşalım. Neden? Çünkü Mesih'i çekici kılacağız. O zaten çekici; ama görünmez. Bizim vazifemiz görünmez olanı görünür hale getirmektir.

İnsanlar sana baktıklarında Mesih'i görüyorlar mı? Fark var mı? Vitrin temiz mi? Çekici mi?

Son bir soru soracağım, vitrinin içine bakıp da girip girmemekte tereddüt edenlere bir soru saracağım.

Neden olmasın? Girmemişsin. Neden? Kiliseye geliyorsun, gerçeği arıyorsun. Mesih içinde ve seni çağırıyor. Yanıma gel. Seni günahlarından arındıracağım. Sana Kutsal Ruhum'u vereceğim. Senin ağabeyin olacağım. Babam da senin baban olacak. Yüreğini tatmin edeceğim. Seni rahata kavuşturacağım; ruhsal, içsel bir rahatlık. Bana gel. O kadar.

Korkuyor musun? Korkma. İsa düşündüğünden daha güzel, daha nazik, daha şefkatli.

Emin mi değilsin? İsa'ya gel, şüphelerinde birlikte. İsa'ya gelmeden şüphesiz bir duruma gelemeyeceksin. İsa'ya gel. Mutlaka seni kabul eder.

Lütuf öğretmenim

Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfü ortaya çıkmıştır. Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti. Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı olanları ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat. Kimseyi kötölemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her zaman yumuşak davransınlar. Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.

Diyelim ki bir katilim... Cinayet işledim, yakalandım, yargıcın önüne çıkarılıp suçlu bulundum; ama benim yerime cezamı ödeyen biri araya girdi. Suçlu olduğum halde beraat ettim, akladım! Bana yeni bir başlangıç sunuldu. Neden? Çünkü Tanrı beni seviyor! Şimdi ben adliyenin kapısından çıkar çıkmaz, hayata yeniden başlayabilirim. Muhabirlerden biri bana soruyor: 'Beyefendi, ya tekrar suç işlersen?'

Ne zaman lütfu kavrasak, şu soru her zaman sırada bekliyor: Bizi tekrar suç işlemekten ne alıkoyabilir?

Hristiyanlık bir din değil, bir ilişkidir! Bizde kutsal bir yasa yok ki! Kural yok!

Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız.

Rom 6.14

Babamız Tanrı bunu da düşünmemiş miydi acaba? 'Zavallı, günahlı çocuğum. Seni kendime yaklaştırdım sevdim.... Yeniden doğuş yıkamasıyla yıkadım seni, kendi merhamet kremimi sürdüm üzerine, Kutsal Ruh'u bol bol döktüm üzerine. Şimdi git ve günah işleme!'

Bizi bırakır bırakmaz ver elini çamur; çünkü doğduk doğal günaha yatkınız. Hayat boyunca öğrendiğimiz bir alışkanlık bir gecede yok olur mu? Olmaz. Bize bir eğitmen lazım. Özel bir öğretmen; yanımızda kalıp bize Tanrı yolunu gösteren bir rehber.

Pavlus burada Tanrı'nın bize böyle bir eğitmen verdiğini söylüyor. Adı lütuf! Lütuf öğretmenim!

Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor.

Tit 2:12

Lütuf bize günaha hayır demeyi öğretiyor! Dindarlıkta, o din sana hayır diyor. Bunu yapabilir miyim? Hayır yasak! Bunu? Yasak! Ne yazık ki, bazı Hristiyanlar bile böyle kurallar altında yaşıyorlar, sanki o şekilde Tanrı yoluna yaraşır bir yaşama kavuşacaklarmış gibi! Onlar ciddi yüzlü, azıcık pişmanlık içinde yaşayan insanlar. Arkadaşların 'Partiye gelir misin?' diye sorduklarında, 'Hayır, partiye gitmek bize yasak. Parti günah. Keşke, ne yazık ki....' derler. Yav kardeşim, Mesih'te sevincin nerede?

Fakat tam tersine, lütuf bize hayır demeyi öğretir.

Lütuf bize nasıl öğretiyor peki?

1. Lütuf bizi karşılıksız bir armağan olarak aklar. (3.7) Lütuf gözlerimizi aynaya çevirir. Artık kim olduğumuzu görelim diye.

Aklandık! Ne demek! Demek ki Mesih'in doğruluğu bana giydirildi. Onun sürdüğü lekesiz yaşamı sürdürmüşüm gibi bana yüklendi.

Hepimiz murdar olanlara benzedik, Bütün doğru işlerimiz kirli âdet bezi gibi.

Yeş 64:6

Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik.

Tit 3:3

Eski durumumuz çaresizdi! Pis, yıpranmış, bit pazarından alınmış giysilerimiz vardı; ama Kurtarıcımız Tanrı bize

yepyeni, bembeyaz elbiseler giydirdi. Müjde bu! Mesih'i giyindik!

Kaç tane dgne katıldın? Ben onlarca dgne gittim! Gelin ne giyer? Beyaz! Çünkü kadın temiz. Kendini kocası için temiz tuttu. Peki, kaç defa gelinin kendini çamura fırlattığını gördün? Hiç! Haşa! O beyaz gelinlik o kadar temiz, o kadar değerli ki, kadın büyük bir özenle kendini çamurdan uzak tutar!

Tanıdığım bir kız anneannesinin gelinliğini giydi! Onu kirletmemek için ne kadar özen gösterdiğini size anlatamam! Bir görseydiniz!

Aynı şekilde, lütuf öğretmenim aynaya bakmamızı istiyor! Mesih sana yeni giysiler bağışladı. Kendi lekesiz, yıldızlı beş olan karnesini sana verdi. Onu kirletecek misin? Haşa! O zaman günahattan uzak kal! O televizyon kanalını açma. Kumarhaneye yaklaşma bile.

2. Lütuf bize Tanrı'nın nasıl bir halk istediğini hatırlatır (2.14) Lütuf gözlerimizi öz kimliğimize çevirir.

Tanrı tarih boyunca kendisine özgü ve adanmış bir halk istedi. Seni çağırduğında, seni de o halka dahil etti. Ne kadar büyük bir ayrıcalık! Ne kadar büyük bir onur! Bu ailenin bir üyesi olmam bir onurdur!

İngiliz Krallarından biri çocuklarını şöyle eğitirdi: 'Kim olduğunuzu hatırlayın!'

Arkadaşlarınız sizi bir şey yapmaya çağırınca: 'Teşekkürler, o davranış bana yakışmaz.' deyin!

Evlad edinildim. Artık Babam Kralların Kralı! Kim olduğumu unutmam. O davranış, o eylem, o yer bana pek yakışmaz. Teşekkürler, katılmam.

Lütuf öğretmenim: 'Kimliğini çıkar ve bak. Kimsin artık? O davranış eski kimliğine yakışmış olsa bile, yeni kimliğine yakışmaz. Ona hayır de!' diyor.

3. Lütuf bize ödenen bedeli gösterir (2.14). Lütuf gözlerimizi çarmıha çevirir.

Bu aklanma bize ne pahasına verildi? Hani bize karşılıksız olarak verilmişti; ama Mesih korkunç bir şekilde kendi canını vererek bu kurtuluşu sağladı bize.

Gelinlikler ne kadar pahalı? Tabii ki geleneklere göre bunun ücretini gelin ödemez, babası öder! Ama gelinler, babalarını sevdikleri için, bembeyaz gelinliklerini yıpratmaktan, kirlenmekten sakınır. Neden? Çünkü çok pahalı! Ayıp olur! Babanın o kadar para harcamasını dikkate almayacak mısınız?

Ben bir defa arabamın kaportasını yaptırdım. Arabam bir otobüs tarafından karınca gibi ezildikten sonra tam bir kaporta yaptırmak zorunda kaldım. Öf be! 1200 lira harcadıktan sonra... Arabamı artık çok dikkatli bir şekilde kullanacaktım. 10 kilometre hızı bile geçemedim. Özenle, korkuyla; çünkü o boyanın ne kadar pahalı olduğu aklımdaydı; ama insan gittikçe unuttur ve kendini bir kez daha İstanbul trafiğinin akışına bırakır...

Aynı şekilde, arkadaşlar, ne pahasına satın alındığımız aklımızda olsun.

*Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için
Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.*

1.Kor 6:20

İsa ne işkenceler çekti. Çarmıha gerilmeden önce 40 kere kamçılıandı. Romalılar, unutmayalım, acayip gaddardılar. Deri şeritlerden yapılmış, uçlarına kemik ve kurşun parçaları yerleştirilmiş kamçılar kullanılırdı. Birçok kişi sadece kamçılanarak öldüler.

Ondan sonra çarmıha. Koca çiviler ellerine çekiçle çakıldı. Dikenlerden bir taç kafasına geçirildi. Azar azar nefes alıp veriyordu. Ölümü yavaş yavaş gerçekleşiyordu. Bütün bu bedensel acıları bir yana bırakabilirsek, ruhsal acıları daha da derindi. Babasının huzurundan ayrı düşürüldü. Allah'ın, insanlığın bütün günahlarına karşı birikmiş gazabı İsa'nın üzerine döküldü. Her tecavüze karşı, her cinayete karşı, her küfre karşı, her dövülen eşe karşı kutsal Allah'ın, haklı bir öfkesi yok mu? Bu öfke tarih boyunca birike birike geldi. Tanrı bu anı bekliyordu ve bütün öfkesini Mesih'in üzerine boşalttı.

*Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları
cezasız bıraktı.*

Rom 3.25

Öyle ki bu ceza İsa'nın üzerine dökülsün. Mesih'i öldüren oydu! Tanrı'nın gazabı. Evet kardeşler, biz aklandık, beraat ettik; ama ne pahasına? Ucuz değildi! Tanrı'nın kusursuz, eşsiz, mayası bozulmamış biricik oğlunun hayatının pahasına! Gözlerimizi çarmıha dikelim. Unutmayalım. Öyle ki günaha, tanrısızlığa hayır diyebilelim.

4. Lütuf bizi gayretli kılar (2.14) lütuf gözlerimizi ödüle çevirir.

Bu gayretli kelimesi 'yanan, kaynayan' anlamına gelir. Bir amaçla yandığın zaman hayır demek daha kolay.

*İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde,
Davut kendi subaylarıyla birlikte Yoav'ı ve
bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar
Ammonlular'ı yenilgiye uğratıp Rabba Kenti'ni
kuşatırken, Davut Yeruşalim'de kalıyordu. Bir
akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın
damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan
yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi.*

2.Sam 11:1-2

Gerisini tahminlerinize bırakıyorum.

Davut nerede olmalıydı? Savaşta, cephede; ama neredeydi? Yatakta. Sarayda. Pot kırmakta. Olması gerektiği yerde olsaydı, bu kadını görür müydü? Hayır; çünkü kendini savaşmakla meşgul ederdi. Hem kadın da yok cephede.

Aynı şekilde, günah bizi çağırınca: 'Gel, benimle takıl...caddeye çıkalım...!' diye, 'Nazik davetiniz için teşekkürler; ama benim önemli bir işim var. Olmam gereken bir yer var. İyilik etmekteyim. Dua toplantısına gidiyorum. Kiliseden arkadaşlarla takılacağım bu akşam. Ya da müjdeyi paylaşmak üzere imanlı olmayan komşumu ziyarete gidecektim' diyelim.

Mesela Depresyon Efendi çağırıyor: 'Gel, bir oturalım diz dize, şöyle ağlaşalım, sızlaşalım, birlikte kendimizi zavallı hissedelim' deyince, sen: 'Hayır, ben hemen çıkıp kiliseden arkadaşlarıma gidiyorum!' de.

Böylece kendimizi hem günahattan, hem de günah olmayan; ama yararsız şeylerden uzak tutmuş oluruz'.

Bir Amerika Başkanı (hangisi olduğunu hatırlamıyorum), başkan olunca iki alışkanlığından vazgeçti: İçki içmek ve keman çalmak. Bunlar günah değil; fakat adam dedi ki: 'Bütün vaktimi olabileceğim en iyi başkan olmaya adanmıştım.'

Olimpiyatlarda atletler yarış başlamadan soyunurlar; neredeyse çıplak olurlar. Eşofman kötü değil; fakat olmayınca daha hızlı koşulur.

*Biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı
üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konan
yarışı sabırla koşalım.*

İbr 12.1

Acaba sen hayatında gereksiz şeyler taşıyor musun? İster günahlar, ister boş, anlamsız şeyler. Haftada kaç saat televizyon

izliyorsun? Kaç saat internette dolaşıyorsun? Kaç saat cep telefonunda oyun oynuyorsun?

İsa Mesih hepimiz için bir yarış tasarladı ve ödülümüz O'nun elindedir. O bizi bekliyor.

5. Lütuf bize bu çağa ait olmadığımızı anımsatır (2.12) Lütuf gözlerimizi cennete çevirir.

Şimdiki çağ geçici. Rahibe Teresa: 'Çağlar boyunca cennette olunca, bu hayatımıza kötü bir otelde geçen tek bir gece gibi bakacağız.' dedi.

Victoria Beckham var ya! Bir kaç hafta önce fotoğraf çekimi için Los Angeles'ten Londra'ya geldiğini duydum. Uçakla 12 saat. Bir iki saat kaldı ve Los Angeles'e, evine döndü. Dedi ki: 'Direkt gitmeyelim; çünkü bebeğimi yatırmak istiyorum.' Bu ne biçim hayat!

Londra'dayken kol saatini değiştirmemiş, para birimini de değiştirmemiş; çünkü kalmayacakmış, hemen dönüyormuş.

Aynı şekilde, biz sokaktayken kalabalıktaki herkese benzeriz; fakat bir fark var! Buraya ait değiliz, yakında eve gideceğiz. Kol saatlerimizi buraya göre değil, cennetin zamanına göre ayarlayalım. Boş, geçici şeylerle fazla ilgilenmiyoruz. Gideceğiz ya!

Benim zaafım yemekler. Ne zaman yeni bir yere gitsem: 'Şundan bir tane alsam, şunu bir denesem, bunun tadına bir baksam.' derim... Bir keresinde Yunanistan'a gittim. Sanırım bir iki gün kaldık, o kadar. Bagajımız yoktu. O kadar çok yiyecek aldım ki, yarım saat sonra gideceğimizi unuttum, yanımda bulduramadım hepsini.

Lütuf öğretmenim hep fısıldıyor; burada kalmayacaksın. Onu istemene gerek yok kardeş, zaten birazdan kalkacaksın ve onu yanında bulduramazsın! Gideceğin yerde zaten ona gerek duymayacaksın!

Daha geniş bir ev, yeni bir araba kötü istekler değil, şimdiki çağda; ama yakında yolcuyuz ağabey. Çabanı boşa harcamış olma. Geçici şeyler için değil, kalıcı şeyler için çalış.

6. Lütuf İsa Mesih'in yücelik içinde gelişini beklememizi sağlar (2.13). Lütuf gözlerimizi İsa'nın ikinci gelişine çevirir.

Yıllarca görüşmediğin özel bir arkadaşınla bir lokantada buluşacaksın. İlk varan sensin.

Garson: 'Hoşgeldiniz. Bir şey içermisiniz?' diye soruyor.

'Hayır, arkadaşımı bekliyorum.' diyorsunuz.

On dakika sonra, arkadaşınız daha gelmemiş, garson: 'Bir arzunuz var mı efendim?' diye tekrar soruyor.

'Hayır, arkadaşımı bekliyorum.' diyorsunuz.

Açsın, canın bir şeyler istiyor, garson bir kez daha: 'Size bir iki soğuk meze getireyim mi?' diye soruyor.

Evet desen ayıp olur... Arkadaşın geliyor ve sen sandviç yiyorsun. 'Kusura bakma, seni bekleyemedim...' Saygısız! Ne diyecek? Yuh be! Bekleyemedin mi iki dakika?

Aynı şekilde, lütuf öğretmenim bana diyor ki: 'Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekle'. Günaha hayır diyebileceksin! Bir arzunuz var mı? Hayır!

Acı çekiyor musun? Zor günlerden geçiyor musun? Acılanma, yüzünü ekşitme. Allah'a öfkelenme. Hayır, ben Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyorum!

Cevaplanmamış dualar mı ettin? Yılma. Vazgeçme! Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyorum!

Hayal kırıklığına mı uğradın? Hayattan tamamen bıktın mı artık? Bıkma be abla! Bıkma be ağabey!

Lütuf öğretmenim kulağıma fısıldıyor... Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekle. Cesaretini yitirme. Bıkma. Vazgeçme. Öfkelenme. Zor olduğunu biliyorum; ama O gelecek! Gelince, her şeyimizi değiştirecek güçtedir!

Bina Etmeye Devam Et

Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır. Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla* ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir. Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes. Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsin; o kendi kendini mahkûm etmiştir.

Ben Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderir göndermez, Nikopolis'e, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim. Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat et. Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar. Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle. Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun.

Tit 3:8-15

Nehemya

Eski Antlaşma'daki kahramanlarımdan biri Nehemya'dır. Adam gurbette yaşarken memleketiyle ilgili üzücü bir haber aldı.

"Sürgünden kurtulup Yahuda İli'ne dönenler büyük sıkıntı ve utanç içinde" diye karşılık verdiler, "Üstelik Kudüs surları yıkılmış, kapıları yakılmış." Bunları duyunca oturup

*ağladım, günlerce yas tuttum. Oruç tutup
Göklerin Tanrısı'na dua ettim:*

Neh 1:3-4

Tanrı'nın şehri yıkılmış, utanca uğramış, kötü bir durumda. Öyle olmaması gerek! Tanrı'nın halkı sevinen, sağlam, umut yayan, tapınan bir halk olmalı! Nehemya üzüldü, dua etti ve Kudüs'e dönüp surları bina etmeye karar verdi.

*Sonra onlara (halka), "İçine düştüğümüz yıkımı
görüyorsunuz" dedim, "Kudüs yıkılmış, kapıları
ateşe verilmiş. Gelin, Kudüs surlarını onaralım,
utancımıza son verelim." Onlara Tanrı'nın bana
nasıl destek olduğunu ve kralın söylediklerini
anlattım. Onlar da, "Haydi, onarmaya
başlayalım" dediler. Var güçleriyle bu hayırlı işe
başladılar.*

Neh 2:17-18

Bu bizim için kilisenin çok güçlü ve etkileyici bir resmidir. Artık söz konusu fiziksel bir şehir değil, Tanrı'nın aralarında olduğu halkı, Kutsal Ruh'un evi, bizizdir. Kilise büyük olmalı, büyüyen olmalı, mucizeler yaratan olmalı, şifa dağıtan olmalı, sevinçle dolu olmalı, Türkiye'nin her şehrinde olmalı, insanları olumlu bir şekilde etkileyen olmalı, farklı olmalı. Bunlar olmayınca üzülürüz ve Nehemya gibi: 'Haydi kalk da kiliseyi bina edelim.' deriz. Kilisenin harabe olması bizi harekete geçirir.

Kutsal Kitap imanlıların diri taşlar olması gerektiğini söylüyor. Sağlam bir temel atılmalı. İmanlılar birbirine yapışmalı, sevgiyle, gerçek dostlukla. İşimiz bu. Kendi kendimize sormalıyız; acaba benim rolüm nedir? Armağanlarım nedir? Katkım nedir?

Mektubun sonuna geldik! Elçi Pavlus'un Titus'a son öğütleri şunlardır: Kiliseyi bina etme konusunda 3 çeşit insan vardır: Oyalayıcı insanlar, bölücü insanlar ve yapıcılar.

1. Oyalayıcı (dikkati dağıtıcı insanlar) 3.9

Titus'u Girit'teyken gözümüzde canlandıralım... Adamlar avare avare kiraathanede oturup tartışıyorlar. 'Gel, takılalım, muhabbet edelim'. Akşamcılar. Sabahlar olmasın! diyenler.

Bazı insanlar hep tartışmak isterler. Teolojiden, siyasetten, futboldan, fark etmez. Fark etmez, yeter ki uzun uzun dem vurup duralım. Bu tartışmalar kötü değil. Günah değil. Halbuki, burada yapılacak bir işimiz var. Bir hedefimiz var. İsa Mesih'in kendini feda ederek satın aldığı kiliseyi bina ediyoruz! Daha acil bir iş olabilir mi acaba?

Bazı Hristiyanlar hep teoloji tartışmak ister. Mesela kıyametin alametleriyle ilgili: Büyük bir sıkıntıdan geçecek miyiz? Bin yıllık bir dönem yaşayacak mıyız? Kutsal Ruh'a göre bu tartışmalar boş ve yararsız! Bu şekilde ancak zamanını boşa harcamış olursun.

Nehemya'ya aynı şey oldu. Düşmanları onun dikkatini dağıtmak isteyerek onu konuşmaya davet ettiler. Nehemya'nın tepkisine bir göz atalım beraber.

Onlara haberciler göndererek, "Büyük bir iş yapıyorum, gelemem" dedim, "Yanınıza gelirse işi bırakmış olurum; niçin iş dursun?" Bana dört kez bu haberi gönderdiler, ben de hep aynı yanıtı verdim.

Neh 6:3-4

Adama baksanıza! Bizim de büyük bir işimiz var arkadaşlar! Kiliseyi bina edelim! Nasıl? Birlikte vakit geçirerek, ilişkilerimizi derinleştirerek, yardım ederek, teşvik ederek, hayatı paylaşarak. Yeni bir bebek mi doğdu? O aileyi nasıl destekleyebiliriz? Yalnız yaşayan biri var mı? Onu yemeğe davet et! Hastanede yatan var mı? Onu ziyaret et! Bir hizmet sevgiyle yapılınc, yararsız ve boş değil, yararlı, cemaati güçlendiren, kıymetli bir şey olur. İşbirliği yaparak imece usulü çalışıyoruz burada.

2. Bölücü insanlar 3.10-11

Pavlus çok net bir şekilde bazı kişilerin bölücü olduklarını söylüyor. Biz surları bina etmeye çalışırken, onlar aynı anda surları yıkıyorlar. Biz insanları birbirine yaklaştırırken, onlar insanlar arasındaki uyumu bozuyorlar. Neyle? Dedikoduyla, iftirayla, asilikle ilişkilerimizi zedeliyorlar. İncil başka bir yerde kuzu kılığında kurt olan insanlardan bahseder. Çobanlar sürüyü topluyor; ama kurtlar kuzuları birbirinden uzaklaştırmaya çalışıyorlar.

Bir deney yapalım. Bir kişi yokken onunla ilgili hiç konuşma. Mümkün mü sence?

Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsiniz; o kendi kendini mahkûm etmiştir

Tit 3.11

Çünkü eğer hedefimiz kiliseyi bina etmek ise, bunu yapmayan doğru yoldan sapmış demektir. İsa Mesih kilisesini çok seviyor ve O'nu kıskanıyor, bir adamın karısını kıskanması gibi; doğru, kutsal bir kıskançlık. Gelinime sakın dokunma! Karışma. İsa kilisesiyle ilgili, bizimle ilgili böyle hissediyor.

Bölücü kişi Şeytan'ın işini yapar. Şeytan kiliseyi bölmek istemez mi? İster.

Bu ihtimal doğrultusunda kilise önderleri neler yapmalı?

O kişiyi uymalı, ilk sefer için. Devam ederse, ikinci kez de uymalı. İsa Mesih bu sistemi başlattı.

"Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun.

Mat 18:15

Burada söz konusu olan şey tartışmayı kazanmak değil, insanı kazanmak.

Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın. Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi say.

Mat 18:16-17

Amacımız ve beklentimiz her zaman o kişinin tövbe etmesidir. Bunun için bir fırsat, iki fırsat bile verilir; fakat kişi bölmeye, yıkmaya devam ederse, Yaşam Kilisesi'nden gitmesi daha iyi; çünkü bu işi yapabilmek için hepimiz işbirliği yapmalıyız, birlikte yürümeliyiz.

3. Yapıcılar - Kiliseyi bina eden insanlar (12-15)

Bir inşaat projesi yapınca bir sürü işçi gerekiyor. Mimarlar projeyi çizerler, başka işçiler gelip sağlam bir temel atarlar. Ondan sonra ustabaşının yönetimi altında çalışan inşaatçılar. Geçici yapı iskelesi bir süre için kullanılır, ondan sonra sökülür. Tesisatçılar, elektrikçiler, marangozlar, iç mimarlar, camcılar, boyacılar, mobilyacılar...herkes kendi mesleğinde usta.

Aynı şekilde, kilise kurma konusunda Yeni Antlaşma'daki resim böyledir.

Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdecî, kimini önder ve öğretmen atadı. Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın.

Ef 4:11-12

Tanrı kilisede ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirme armağanlarına sahip olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadı. Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı? Hepsinin hastaları iyileştirme armağanları var mı? Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi?

1.Kor 12:28-30

Bütün bu armağanlar lazım. Şimdi, Girit'e bakınca ilk olarak Pavlus, Titus ve muhtemelen birkaç emektaşı daha gidip, müjdeyi paylaştılar. Pavlus, bir elçi olarak, bir temel attı.

Tihikos ve Artemas

O gitti, Titus kaldı. Şimdi, Pavlus diyor ki: 'Ben Tihikos ya da Artemas'ı göndereceğim, ondan sonra sen benim yanıma gel.'

Bu güzel bir nokta; Pavlus burada kararsız. Kura mı çeksin? Yani kilise insanlardan ibaret ise, bir makina değil ise, bazen kararsızlık olur. Herhalde Artemas'ı yolladı; çünkü 2.Tim 4.12'ye göre Tihikos Efes'e gitmiş. İkisi de Ege bölgesinden gelmiş aslında.

Titus şimdi Pavlus'la birlikte başka bir işe başlayacak. Girit'teki kilise için Titus geçici yapı iskelesi gibiydi. Bir süre için vazgeçilmez.

Bazılarınız Titus gibi, bir süreliğine bu kilise yeniyen, küçükken buradasınız; fakat belki bir iki yıl sonra Tanrı sizi başka bir yere çağırarak. Burada olduğunuz sürece göreviniz kiliseyi, yeni imanlıları geliştirmek, yetiştirmek, pekiştirmek.

Sizce Titus'un Girit'ten ayrılması kolay mıydı? Zor olmalıydı; çünkü bu profesyonel bir tayin değildir! Bu ailesel, derin

ilişkilerle ilgili bir mesele. Bu insanlar arasında yaşamış, hayatı paylaşmış oldu. Bence Giritliler onu ağlayarak, kucaklayarak yolladılar. Bazı kaynaklara göre bir kaç sene sonra Titus Girit'e dönüp oraya yerleşmiş; ama bundan emin olamayız.

Tanrı'nın gerçek ailesinde insanların gidişleri gelişleri her zaman olacak. Bazılarınız İstanbul'da kalıp sütun olacaksınız, kemik olacaksınız. Bazılarınız yapı iskelesi olacaksınız, buradayken bu kiliseye adanmış; ama günün birinde başka bir yerde, başka bir kilisede olacaksınız. Acaba sen nesin? Biliyor musun?

Nikopolis

Pavlus Titus'un Nikopolis'e gelmesini istedi. Nikopolis Batı Yunanistan'ın en büyük şehriydi. Herhalde planı müjdeleyerek, yeni bir kilise kurarak kışı orada geçirmektir. Pavlus ilk baharda, yolculuk mevsimi başlayınca, bir gemiye binerek Roma'ya gidecekti. Aslında 2.Timoteos mektubunu Roma'da yazdı.

Neden bazen Tanrı bizi olduğumuz yerden, rahat olduğumuz yerden çağırıyor? Yeni insanlara ulaşmak için. Yeni, kilise olmayan yerlerde oturan insanlara Tanrı'nın sevgisini ilan etmek için.

Pavlus Korintliler'e bununla ilgili şöyle yazdı:

Böylece ölüm bizde, yaşamsa sizde etkin olmaktadır.

2Kor 4:12

İsa Mesih için ölüm getiren olay, çarmıha gerilmesi, bize yaşam sundu. Aynı şekilde, başka insanlar kurtulsun diye bazen Tanrı bizden zor bir şey isteyecektir. Bu prensip her zaman geçerlidir.

İsa Mesih cennetsel memleketinden, baba ocağından ayrılıp kirli dünyamıza geldi...

Alın teriyle kazandığınız parayı vermek zor; fakat müjdeyi yaymak için kullanılacak.

Ailene, arkadaşlarına İsa Mesih'i anlatmak zor; ama onlara yaşam getirecek!

Bazı alışkanlıkları bırakmak zor, iyi bir örnek olmak vazgeçilmez.

Seni yaralayanı affetmek zor; ama bunun iyilikle sonuçlanacağından emin olmalısın.

Titus için Girit'ten ayrılmak ölüm gibiydi; ama Nikopolis için yaşam getirdi!

Zenas ile Apollos

Hukukçu Zenas ile Apollos, Pavlus'un mektubunu Girit'e taşıdılar; çünkü o günlerde UPS henüz doğmamıştı. Zenas bir avukat olarak, belki yeni kurulmuş kiliselere yasal açıdan yardım etmiştir. Hristiyan olmayan ülkelerde, kilise her şeyi doğrulukla ve yasaya uygun bir şekilde yapabilsin diye, yasayı bilen profesyoneller lazım.

Sen de acaba mesleğini, becerilerini kiliseyi bina etmek için nasıl kullanabilirsin? Ünlü bir kitap vardı: 'Beyninizi kilise kapısında bırakmayın' diye. Yani bazen kilisede akıllı, başarılı, yetenekli insanlar var; ama kiliseye gelip seyirci olurlar. Yazar bunu yapmamamızı istiyor. Muhasebeci misin? Eee, bizim de hesaplarımız var, yardım et. Çocuk öğretmeni misin? Ee, bizim de çocuklarımız var! Deli doktoru musun? Oooo bunlardan bizde çok var, gel bize bir el at! Zenas gibi ol; acaba senin yeteneklerin, tecrübelerin Tanrı'nın yüceliği için nasıl kullanılabilir?

Apollos'u tanıyoruz. Eski Antlaşma'yı çok iyi bilen, aslen İskendriyeli bir Yahudi, armağanlı ve ateşli bir öğretmen olarak tanınan bir adam. Yeni kiliseleri çok teşvik etti. Onun gibi adamlara da ihtiyacımız var.

Maddi destek verenler

Son olarak Tanrı kilise üyelerinin, maddi kaynaklarıyla kilisenin bina edilmesine katkıda bulunmasını istiyor.

Ne diyor? Tembel olmayın. Çalışkan olun. Böylelikle temel ihtiyaçlarınız için yeterince para kazandıktan sonra, geri kalanı Tanrı'nın işine destek olur.

Eski bir kilise önderi şöyle demiş: 'Kazanabildiğin kadar kazan, bağışlayabildiğin kadar bağışla.'

Bunu yapanlar verimli bir yaşam sürmüş olurlar. Neden? Çünkü paralarını geçici şeyler için değil, kalıcı şeyler için kullanmış olurlar.

Bir inşaatçı olmak üzere

Kiliseyi bina eden insanlar olalım. Kalıcı şeyler için uğraşalım. Nehemya gibi, Titus gibi, Tihikos gibi, Zenas gibi, Apollos gibi... Yaşamlarımızı İsa'ya ve sevdiği kilisesine adayalım. 'Ya Rab, buradayım. Beni kullan.' diyelim.

Eski Antlaşma'da bir kişi kendini Rab'be adayınca onun kafasına yağ dökülürdü; meshedilirdi. Bu Rab'be ve O'nun işine ayrılmak demektir. Aynı şekilde, yağla değil; ama Kutsal Ruh'un gücüyle, bu işe kendilerini adayanlar Tanrı tarafından meshedilir. Nehemya'nın dediği gibi: 'Haydi, bina etmeye başlayalım!'